

De kweelende godin, of de zingende leyster

bron

De kweelende godin, of de zingende leyster. Johannes Kannevet, Amsterdam 1750 (vijfde druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_kwe002kwee02_01/colofon.php

© 2012 dbnl



Aan de Zangbeminnende Liefhebbers,

*Die genegen is tot Zingen
 Hier zijn veele mooye dingen,
 In dees Kweelende Godin;
 Of in de Zingende Leyster:
 't Is voor Jonkman ofte Vrijster,
 Yder na zijn lust en zin.*

*Ook die graag de Glaze klinken,
 Of in vrolykheyd eens drinken;
 Of een zoete Minne-klagt,
 Hoe een Herder op zijn Fluytje,
 Of als je Speelevaard in 't Schuytje.
 't Is hier al by een gebragt.*

De kweelende godin, of de zingende leyster.
Zijnde vervuld met de Nieuwste en
aangenaamste Gezangen die hedendaags
gezongen worden, alle op zoete en bekende
Voyzen.

De Verliefde Minnares.

Voys: *Van de Merliton*

Moeder-lief en ik wil Paren
 Ik moet hebben eenen Man
 Al was hy maar zestien Jaaren
 Als hy maar een Ambagt kan.
 Ik heb een Meriton Meriton Meritene,
 Ik heb een Meriton don don.
 Och wat zal ik gaan beginnen!
 In deze bedroefden tijd?
 Want ik ben schier buyten zinnen,
 Om dat ik niet word gevrijd:
 Ik heb een Meriton Meriton Meritene,
 Ik heb een Meriton don don.
 Schoon ik my al gaan paleeren,
 Met mijn beste Kleed voorwaar?
 Niemand krijgt in mijn begeeren,

En mijn Maagdom vald my zwaar:
 Om mijn Meriton Meriton Meritene,
 Om mijn Meriton don don.

Ik heb gewaagt wel tien Dukaten,
 Voor een Schoenmakers kwant,
 Evenwel moet ik hem laten;
 Schoon ik sta in Minne-brand:
 Om mijn Meriton Meriton Meritene,
 Om mijn Meriton don don.

Och mogt 'k dien Ruyter bekijke;
 Die een Capiteyn gelijkt:
 De Waereld was ik te rijke;
 Maar een yder voor my wijkt:
 Om mijn Meriton Meriton Meritene,
 Om mijn Meriton don don.

Ik tragt mede na behooren,
 Door mijn Geld en groote Schat;
 Na een Advocaat wild hooren,
 Die my mede eens omvat:
 Om mijn Meriton Meriton Meritene,
 Om mijn Meriton don don.

Och mogt ik maar eene krijgen,
 Die op Krukken mede sprong;
 Ik zou zeer beleefjes nijgen,
 En van vreugd een Deuntje zong:
 Ja de Meriton Meriton Meritene,
 Ja de Meriton don don.

Daar is voor my niet ten besten,
 Wat ik doe of lammenteer,
 Ik mijn zinnen nu zal vesten,
 Op een Bult al na begeer:
 Om mijn Meriton Meriton Meritene,
 Om mijn Meriton don don.

Kramer wild my gunstig wezen,
 Want ik ben in groote nood,
 Dan zal ik voor u staag lezen,

Zo gy my red van de dood:
 't Is de Meriton Meriton Meritene
 't Is de Meriton don don.

Laat ik met een Scheelen paren,
 Of een Scheeve van postuur;
 Dan ben ik uyt het bezwaren,
 Die blust dan mijn Minne-vuur:
 Met zijn Meriton Meriton Meritene
 Met zijn Meriton don don.

Och wonder tog maar een komen,
 Al was het een Oud Grijs-man,
 Die mijn Hertje uyt de schroomen,
 Ten laatsten nog helpen kan:
 Met zijn Meriton Meriton Meritene
 Met zijn Meriton don don.

Oorlof Dogters alle-gelijke,
 Die hebben een Serviteur:
 De Wereld zijt gy te rijke,
 Want gy zijt nu uyt getreur:
 Hebt een Meriton Meriton Meritene,
 Hebt een Meriton don don.

Zamen-spraak, tusschen een Minnaar en een Dronkaard.

Voys: Van 't Kippehok.

Minnaar.

Als ik aanzie de heldere Stralen,
 Die uyt mijn Lief haar Ooge dalen
 Word ik op nieuw geparst door Min,

Vlugt Bachus vlugt straks uyt mijn oogen,
 Mijn Philis heeft nog meer vermogen,
 Elk zijn smaak dit is mijn zin.

Weg Dronkaards slimmer dan de Beesten,
 Ja erger dan de Helsche Geesten,
 Gy zwoer den Drank van stonden af,
 Wist gy hoe ik mijn Philis justen,
 Terwijl ik op haar Boezem rusten,
 En mijnen Min haar over gaf.

Ik wil mijn Philis eeuwig Minnen,
 Zy die Meest'res is van mijn zinnen,
 En laat een ander by de Wijn:
 Als ik dan ben door liefde dronken,
 Door al het zoet van haar geschonken,
 En zeg ik Liefste u zoet aanschijn.

Als ik dan hoor mijn Philis zingen,
 Dan roep ik laffe Jongelingen,
 Ik min verstand ver boven schoon,
 Verstand zal altijd eeuwig duure,
 De Schoonheyd duurd maar weynig uure
 Dat steld de tijd ons klaar ten toon.

Tegen-zang.

Dronkaard.

Als ik aanzie de heldere Stralen,
 Die uyt de Fles in 't Glaasje dalen,
 Word ik geparst door Bachus-nat,
 Weg Venus, weg met uw geyle oogen,
 Mijn Bachus heeft veel meer vermogen
 Als hy my met zijn Drank bespat.

Weg Venus met u geyle lonken,
Ick drink my liever daag'lijks dronken,
En ik zweer u van stonden af,
Wist gy hoe ik mijn Bachus kusten
Toen ik ley op zijn Vat te rusten,
En hy zijn drank ten besten gaf.

Ik wil mijn Bachus eeuwig minnen
En bannen Venus uyt mijn zinnen,
Ik houw het liever met de Wijn:
Als ik dan ben van zijn Vogt dronken,
Dan gaan ik stil na Bed toe ronken,
En wagt weer na de Zonne-schijn.

Dan hoor ik Bachus weder zingen,
Weg Venus-helden, Jongelingen,
Schuwt Venus, en bemind mijn Drank
Want weet die zal voor eeuwig duuren,
En Venus duurd voor weynig uren,
Daarom schuwt haar om Bachus rank.

Meysje mogt ik u eens genaken,
Al om uw Kippe-hok schoon te maken,
Al met een Boender van een klank:
Neen, neen, gy zult my zo niet zullen,
Dat gy mijn Kippe-hok vol zal vullen,
Al was uw Boender zes Voet lank.

Oorlof Dogters Jonk van Jaren,
Wild dog niet in het Kippe-hok paren,
Want gy raakt in groot verdriet,
Gelijkm' aan Mie heeft gaan bespeuren
Huyp met de Hondjes kwam in treuren,
Wijl zy haar te veel zoenen liet.

Mey- en Zomer-Lied.**Stem: *Van de valsche Munters.***

Ziet de Zomer die komt weer,
 Kijk de Boompjes staan te bloeye,
 Lon la la laridideda,
 Hoord hoe dat het Pluym-gediert,
 Lustig zingt en tiere-liert,
 Van toere loere la, Ut re mi fa sol la.
 Govert die vrijd gints zijn Trijn;
 In de Laan onder de Boompjes, *Lon &c.*
 't Visje dat nu helder springt,
 En het Nagtegaaltje zingt, *Van &c.*
 En de koetjes in de Wey,
 Die zijn wakker aan het grazen, *Lon &c.*
 De Uyertjes gespannen staan,
 De Boer komt om haar t'ontslaan, *Van &c.*
 't Bokje dat nu tierig word,
 Die gaat op zijn Gijtje springen, *Lon &c.*
 Hy vermaakt hem met zijn Geyt,
 Als de Vryer met zijn Meyd, *Van &c.*
 Damon vind zijn Galathe,
 Onder 't lomm'ren van de Bomen, *Lon &c.*
 Hy vermaakt haar met zijn Riet,
 Wijl zy kweeld een geestig Lied, *Van &c.*
 En den Harder Philoman,
 Komt by zijn Rozette treden, *Lon &c.*
 Hy omhelsde haar in het Groen,
 En hy gaf haar zoen op zoen, *Van &c.*

't Doffertje dat trekkebek,
 Met zijn aangename Duyfje, *Lon &c.*
 En de Leeuw'rik met genugt,
 Zingt tot boven aan de Lugt, *Van &c.*
 's Morgens als Aurora daagt,
 Dan hoord men den Kikvors knorren: *Lon &c.*
 En het Haantje staat en krayt,
 Wijl het Wintje koeltjes wayt, *Van &c.*
 't Woordje met zijn Eendje zwemt,
 In de zoete Water-stroomen, *Lon &c.*
 't Zwaantje met zijn Witte-veer,
 Dat zwemt mee al heen en weer, *Van &c.*
 De Oyevaar gestadig loerd,
 Om den Kikvors te bedriegen: *Lon &c.*
 De Rijger met een snelle vlugt,
 Vliegt tot boven aan de Lugt, *Van &c.*
 En den Hengelaar die staat,
 Om wat Snoek of Baars te vangen, *Lon &c.*
 't Dobbertje in 't Water leyd,
 't Visje dat na 't Wormpje bijt, *Van &c.*
 Japik die gaat met zijn Paard,
 In de Wey het Land beploegen, *Lon &c.*
 Wijl de Koekoek om een hoek,
 Schreeuwt niet anders als Koekoek, *Van &c.*
 Vryers neemt uw Vrijsters mee,
 En beschouwt deez' zoete dingen, *Lon &c.*
 Neemt haar zagjes by de hand,
 En leyd haar door het groene Land, *Van &c.*
 Mannen die een Vrouwtje heeft,
 Wild te zaam na buyten treden, *Lon &c.*
 En vermaakt haar in de Wey,
 By de Beekjes in de Wey, *Van &c.*

Van een Dienstmeyd die by haar Juffrouw in de Kraam is gekomen.

Voys: *Van Liereboela.*

Lieve Vriende blijft wat staan,
 En hoord deze Klugt eens aan,
 't Is omtrent nu zeven Jaren
 Dat een Jong Heer is getrouwt:
 Ging hem in den Egt vergaren
 Maar het heeft hem haast berouwt.

d'Eerste Nagt wanneer hy zou
 Doen, gelijk als Man en Vrouw,
 Gingen straks open zijn oogen
 Hoe dat zy geschapen was
 Zag hy, en hy was bedrogen;
 Toen verdrayden het Compas.

Hy gink naar de Magistraat
 Geeft my Heeren goede raad,
 Want ik moet nu van haar scheidyden,
 Geeft mijn dog hier van een Brief;
 Ik en kan niet langer beyden
 Zy is noyt tot mijn gerief.

Als hy toen zijn af-scheyd nam
 Van dat alderzoetste Lam:
 Heeft de Juffrouw met haar Meysje,
 Zaan geslapen op een Bet,
 Ik weet niet hoe menig reysje
 Maar het is niet al te net.

d'Juffrouw was van beyd' egaal,
 Die dit leest verstaat de Taal,
 Maar wy zullen 't straks bevinden,
 Want dees Dienst-meyd die raakt zwaar
 Zy is ook verlost van 't Kinde,
 En de Juffrouw is de Vaar.

Juffrouw wierd gevizenteerd
 Of iets aan haar Lijf manqueerd,
 Maar zy is voor goed geschouwen,
 Wel bekwaam voor zulken werk,
 Nogtans onbekwaam te Trouwen,
 Voor de Preek-stoel in de Kerk.

Ook de Meyd die wou wel graag,
 Dat de Juffrouw alle daag,
 Aan de Wieg kwam by het Kleyntje,
 En zingen zus zus mijn Kind,
 Of eens spelen zou douw deyntje,
 Of geven een zakje Splint.

Voor haar kraam en voor haar Eer,
 En dan wil zy nog al meer,
 Dat het Kind zal mogen Erven,
 Duyzend Guldens daar omtrent:
 Als de Juffrouw komt te sterven,
 Dit gemaakt by Testament.

Wat dunkt u nu van dit Spel?
 't Noemze niet gy kendze wel:
 d'Stad kond gt ook ligt onthouwen
 Leyd digt aan de Maas bekwaam:
 Men verkoopt 'er Kennis-touwen
 Dik en dun met Cros en Vaam.

Daarom raad ik Jong en Oud,
 Ziet wel toe eer dat gy Trouwt,
 Past de Schoen eerst wel ter degen,
 Dat 's genoeg om te verstaan,
 Anders ben j'er mee verlegen,
 's Morgens vroeg zo krayt den Haan.

Zomer-Lied.**Voys: Ach schoon Godin.**

O Schoone tijd van aangename Dagen,
 O Schoone tijd, die ons heden weer verblijd
 Terwijl de Zon in 't Oost komt op zijn gulde Wagen
 Zeer zierlijk op-gedaan Waereld door te jagen,

Verkwikt nu Bos en Groen,
 In dit pleyzier Zayzoen,
 Voor alle Menschen,
 Tot onze wenschen,
 Een zoeten tijd,
 Die nu al verblijd.

Wild nu eens gaan, ô Jeugd in Amstels-wallen,
 Wild nu eens gaan, daar de Bloempjes bloejent staan,
 Beschout het open Veld by Beeken en by Boomen,
 Begroeyt en effen staan by klaren Waterstroomen,

Langs Velden zoet van geur,
 En Bloempjes veel van kleur,
 Zeer schoon voor oogen,
 Als op-getogen,
 Wy daar voor staan,
 Als wy kijken gaan.

Of is 't u lust in schoone Vrouwe-beelden,
 Of is u lust, met vermaak de Min gekust,
 Zo gaat 'er nu op uyt dat streeld u Lief haar zinnen
 Zo gy als onderpand haar eeuwiglijk wil Minnen,

Gaat daar de Leeuwerik kweeld,
 En Hert en Zinnen streeld,
 De Liefde ontsonken,
 En maaktze dronken,

Met 't Vuur der Min,
Door de Trouw-Godin.

Wild dan eens gaan, de Malibaan door-wandelen,
Wild dan eens gaan, daar gy vreugde kund ontfaan,
Tot Diemen daar 't vermaak komt schitteren in de oogen,
Of wilje weer te rug, ziet men als op-getogen,

Veel Hoven schoon beplant,
Aan klaren Waterkant,
U Nymphjes zingen
Als Hemelingen,
Zeer zoet van taal,
Door dit schoon onthaal.

Na deze vreugd verschijnt de Avond-stralen,
Na deze vreugd, is ons Herte heel verheugt,
Dan bewandeld men nog, d'Plantagie hoog van waarde,
Dus spreekt gy tot u Lief Princesse van der Aerden,

Dus gaat mijn Ziels-vrindin,
't Fonteyntje met mijn in,
Daar zal men eens zingen,
Van vreugde dingen,
O Engelinne zoet:
Die mijn verheuge doet.

Of is u zin een Baarsje te gaan vangen:
Of is u zin, te bezien de Wey al in;
Zo ziet gy hoe aldaar de Beesjes staan en loeyen.
En met het lieve Gras gelijk een Ceder groeyen,

Dus ziet dan wat u lust:
Waar op gy bent belust:
Op dat gy kund loven:
De Godt daar boven,
Die 't alles geeft,
Wat op Aerden leeft.

Van het gevangen nemen van de Valsche Munters.

Op een aangename Voys.

Wel wat word men nu gewaar,
 Wat de Zonne-stralen schijnen,
 Lon la la laridideda,
 Van de Valsche-muntery,
 Zy meenden ook te wezen vry,
 Van toere loere la, Ut re mi fa sol la.
 Zy waaren met een Complot,
 Met haar zessen wild dit weeten, *Lon la &c.*
 Zy gingen van Antwerpen of
 Te Brusselen na het Hof, *Van &c.*
 Zy luy zaten hier voorwaar,
 Te Brusselen wild dit weten, *Lon la &c.*
 Zy luy zaten op de Poort,
 Zy moesten eeten drooge-brood, *Van &c.*
 De Silver-smit in de Vinke-sstraat,
 En wild hem ook niet vergeten, *Lon la &c.*
 Want hy heeft ook mee gedaan,
 Om de valze Munt te slaan, *Van &c.*
 Een Koopman op de Markt voorwaar
 In een Zitze-winkel wild weeten, *Lon la &c.*
 Want hny heeft ook mee gedaan,
 Om de valze Munt te slaan, *Van &c.*
 Valze-munters komt nu by,
 Zonder schrik en zonder schroomen, *Lon la &c.*
 Waar is nou uw Geld en Goed,
 Dat gy nu verlaten moet, *Van &c.*

De Nieuwe Haagze Jaag-Schuyt.

Op een aangename Voys.

Wie wil hooren zingen, Van den Moriaan,
 Wat voor fraye dingen, Zijn daar omgegaan;
 Koop voor je Geld staat niet te kijken,
 't Is vier Duyten voor het meest,
 Voor de Man die 't leest;
 Men zou zijn zelve bezijken:
 Voor de Man die 't leest,
 Wenste daar te zijn geweest.

's Morgens ten agten Voeren wy uyt den Haag
 Yder een die lagten, En was even graag;
 Als men den Wimpel op zou steeken,
 Hoorde men roepen binnen deur,
 Schipper Jacob veur,
 Stuurman past maar op uw streeken:
 Schipper Jacob veur,
 Wellekom met uw Serviteur.

Pouw de Commissaris, Sprak in zoetigheyd
 Ja, gelijk het waar is Met een bolle Meyd,
 Als men de Brug voorby passeerden,
 Onder deur met 't Haagze Jagt;
 Yder voor de Vragt,
 Geven moest aan die Heeren:
 Yder voor de Vragt,
 Geven haar een zoen of agt.

Coffy en Beschuytjes, Thee en Chocolaad,
 Schenkt men voor die Guytjes: En voor zwarte Kaat,

En zy zongen om te scheuren:
 Van de Bel-boelin Boelet,
 Van de Bel-boket:
 En meer honderd andere geuren:
 Van de Belp-boket,
 Yder Deuntje dat was net.
 Gelijk de Muzikanten,
 Door de Kermis gaan,
 En de Comedianten,
 Die haar Tenten op staan,
 Yder die staat te gapen:
 Man en Maagd komt uyt den Huys:
 Als men ging door Sluys,
 Wandelen als een party Apen:
 Als men ging door Sluys,
 Yder met zijn Lief na Huys.

Harders-zang, tusschen den Harder Damon en de Harderin Philida.

Stem: Wel wat maakt gy hier ô schoon, &c.

Wyl Aurora nu spreyd haar Nektar droppen,
 Op de groene Kruyden en het Bloem-gewas,
 Vlegt ik nu een Kransje van Rouze-knoppen;
 Op dat ik mijn Philida daar mee verras:
 Want ik zal terstond aan haar Hut gaan kloppen,
 Wyl mijn Schaapjes Weyden in het groene Gras.
 Philida mijn Lief ey! wild dog ontwaken,
 Wyl dat Phebus reeds in 't Oost zit op zijn Throon,
 Daar hy schijnd een gloed van Vuur te braken;
 Staat dog op mijn Liefje en ontfangt dees Kroon,
 Die ik in dees Beemd heb met vreugd gaan maken,
 Want ik hoop u Liefde daar voor tot mijn loon.

Philida.

Damon, Damon zegt, staak dog al dees reden
 't Bid u laat u klagen want het is om niet,
 Gy hebt my al lang zo aangebeden,
 En het geen dat my nog wel het meest verdriet,
 Is dat gy u tijd gaat onnut besteden:
 Want van my is u nog nimmer eer geschied.

Damon.

Philida mijn Lief, 'k bid u neer-gebogen,
 Dat gy dog mijn liefde niet wild versmaan:
 Want gy geeft mijn 't ligt door uw tintelende oogen,
 Even als de Zon het ligt geeft aan de Maan;
 Diep bid ik u mijn ligt, word dog eens bewogen;
 Laat u Damon, Slaaf en Dienaar, zo niet gaan.

Philida.

Damon staat dog op want het zal niet lukken,
 'k Min de goude Vryheyd in mijn groene Jeugd:
 Gy zoekt maar mijn Roos van haar steel te plukken,
 En dan was gedaan u liefde, en u vreugd,
 En gy brak de band van de Trouw aan stukken:
 Want veel Minnaars leven zonder Trouw en deugd.

Damon.

Lief zo 'k u niet bemin uyt deugd en eeren,
 Wens ik dat den Hemel my gestadig plaagt,
 En dat al mijn Schaapjes tot Wolven keeren,
 En dat door mijn leden steeds een wroeking jaagt!
 Ja, dat mijn Jupijn door zijn Vuur verteeren,
 Zie hier aan hoe dat u Damon liefde draagt.

Philida.

Daar, daar is mijn Hand zo 'k u mag geloven,
 Maar denkt om de Eeden die gy hebt gedaan,
 Houd altijd in 't oog den magt van boven,
 Op dat gy u zelfs niet moogt verraan,

Niemand heeft my noyt kunnen 't Hart beroven,
 Hier mee Damon laat ons zaam ter Weyde gaan.
 Damon.

'k Dank het Goden-dom voor dees groote zegen,
 Philida ontfangt dit Kransje nu op Trouw:
 Harders zijt verheugt van mijnent wegen,
 Zingt en springt wijl Philida word Damons Vrouw,
 Maakt u Harderins daar toe ook genegen,
 Want ik nu den Hemel op der Aerde bouw.

Aardige Vryagie, tussen een Oost-Indies-vaarder en een Meysje van pleyzier.

Voys: Van de Meriton.

Onlangs ging ik eens na buyten,
 Met mijn beste Kleeren aan,
 'k Hoorde veel Vogels fluyten,
 En ik, zag een Meysje staan,
 Om het Minnespel. Minnespel, om het Minne,
 Om het Minne uyt-gegaan.

Ik zag bey haar Wangen blozen,
 Als twee Roozen zoet van geur,
 Al zo cond dan Appel-kozen,
 Daar mee riep ik zerviteur,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne.
 Om het Minne zonder getreur.

'k Sprak mijn alderliefste Meysje,
 Cupido heeft my gewand,

Met een Pijl als een Radijsje,
 Kijk my uwe lieven Mand,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Om het Minne dat's gezand.

Heden misselijke Vryer,
 En zijt na ik merken kan,
 Eenen Wever of een Snyer,
 Of een slegte Ambagts-man,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Om het Minne zwijg daar van.

Zoete Zusje wild aanmerken,
 Ik ben een Oost-Indies-vaar,
 Die zeer weynig houd van werken,
 Maar ik heb mijn tuygje klaar,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Om het Minnespel zo waar.

Ik zal jou wat nw ons vereeren,
 In het lieve groene Gras,
 Ik kan Laten en Klesteren,
 Krek of ik een Doctoer was,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Om het Minne net van pas:

Hier op gaf dit zoete Zusje,
 Aan dees Vryer in het Groen,
 Lings en regts al menig Kusje,
 Sprak nu kund gy alles doen,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Dog zy minden om de Poem.

Dees gelieven om een hoekje,
 Speelde zaam dat's jou dat's my,
 Want zy schreven in een Boekje,
 Van Vrouw-venus even bly,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Om het Minnespel sprak hy.

Deze Jonkman ging haar leeren,
 Hoe een Zeeman wel bekwaam,

Past op Wenden en Laveeren,
 Zy sprak van haar Poffer-kraam.
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Om het Minne aangenaam.

't Knegtje raakte in de Branding,
 En hy stranden op een Klip,
 Daar mee riep hy van die Landing,
 Krijgt mijn Boeg-spriet haast de pip,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Om het Minne trots een snip.

Na al deze zoete strecken,
 Liep de Minne-trots een Slak,
 Hy had zijne kans verkeken,
 Al het Geld waar uyt zijn zak,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Om het Minne met gemak.

Daar mee ging hy aan het Vloeken,
 En hy liep voor dol en blind,
 Om het Meysje weer te zoeken,
 Maar het was zo veel als wind,
 Om het Minnespel, Minnespel, om het Minne,
 Om het Minne Venus-kind.

Herders Vryagie.

Stem: Hoe vriendelijk is het Jagen.

Ik ging laast voor het dagen,
 Door 't lommere van 't Geboomt,
 Mijn Vee te Velden jagen,
 Daar een eenzaam Beekje stroomd,
 Wanneer dat Febus stralen,

Verspreyd op 't Aardze-rond,
 Ging ik mijn adem halen,
 Al in de Morgen-stond,
 Vermakelijk in eenzaamheid,
 Ging ik mijn Schaapjes leyde,
 Terwijl het Groen stond schoon verspreyd,
 In aangename Weyde.

Doen ik mijn weg passeerden,
 Beschouwden ik lieflijk:
 Een Maget hoog van weerden,
 Ik zag noyt haars gelijk,
 Haar zwarte Oogen praalden
 In haar volmaakt gezigt,
 Die als de Zonne straalden:
 Met een geflikkerd ligt:
 Ik zag haar voor een Dienst-maagd aan,
 Aan haar cieraad van Kleeren,
 Alwaar zy mee was aangedaan,
 Doen zy door 't Wouwt spanzeerden.

Van Min stond ik verslagen,
 En sprak dees Wouwt-nimph aan;
 Haar oogjes lodderlijk zagen,
 Haar Voorhoofd als de Maan,
 Haar bloozende Mondje juygden,
 Haar Borsjes blank en glad,
 Haar Leden schoon betuygden,
 Als dat zy het al bezat,
 Van schoonheyd in een groot getal,
 Ik riep ô Hemel-goden:
 Verhoor mijn op dit Aardze-dal,
 Verligt mijn door uw Boden.

Ik ging na haar toe treden,
 En sprak mijn Liefje zoet,
 Verhoor dog mijn gebeden,
 Gy staat in mijn gemoed,
 O Engel vol van deugden,

Vergund my uwen Mond,
 Dat strekt mijn zin tot vreugden,
 En voedzel voor mijn Wond,
 ô Belangrijk Zonne-licht verhoor,
 Mijn nu Prinsses vol waarden,
 Wijl ik tot mijn Lief verkoor,
 Zo lank ik leef op Aarden.

Wel Herder met wat reden,
 Komt gy tot mijn getreen,
 Om in den Egt te treden,
 Mijn antwoord is van neen,
 Zo lang des Hemels-stralen,
 Verkwikt het Aardze-dal,
 Zult gy geen weer-min halen
 Het is uw ongeval,
 Want wat zou mijn al komen aan,
 Als ik mijn Trouw ging geven,
 Zo zou gy mijn verlaten gaan,
 En ik in schande leven.

Mijn Lief zou ik verlaten
 U dan, ô nimmermeer!
 Ik zal u noyt niet haten,
 Ey spreekt daar van geen meer,
 Want eerder mag de Aarden
 Veranderd zijn in Lugt,
 Als ik u zou vol waarden,
 Brengen in ongenugt,
 O Dood haald mijn veel liever heen,
 Eer ik haar zoude derven,
 Mijn leyden is zeer ongemeen,
 Ik wil veel liever sterven.

O Herder zijn die reden,
 Besproken na u Hert,
 Zo wil ik mijne leden,
 Gaan geven tot u smert,
 Voldoet u Minne-lusten,

ô Herder in het Groen,
 En wild u nu verlusten,
 En uwen Wil voldoen,
 Want ik over-gewonnen zijt,
 Door 't Trouw van uwe Handen,
 Heeft gy mijn nu zo veer geleyd,
 Dat ik mijn geef te Panden.

Kom Lief die ik verkregen,
 Nu heb door mijne Trouw,
 Laat ik mijn Liefde plagen,
 Gy zijt haast mijnen Vrouw,
 ô Laura vol zeden,
 Verzadigt mijnen zin,
 Terwijl u blanke leden,
 Nu zijn tot mijn gewin,
 ô Gy zijt mijn verkoren Bruyd!
 Gaat u met mijn begeven;
 Ons Vryen dat en is nu uyt!
 Wy zullen nu t'zaam leven.

Aardige klugt van een Jonge Dogter van pleyzier, en een Venus-Jonker.

Voys: Ik ging my onlangs vermeyden.

Dats wie wil hooren zingen,
 Wat dat 'er is geschied:
 Van een Jong aardig Meysje,
 Die speelen liet met haar Vleysje;
 Zy is zeer wel bekend,
 't Is een Meysje pertinent.

De Groen-vrouw kwam haar spreken,
 Hoord Kaatje wild mijn verstaan:
 Een Heer wagt met verlangen,
 Om u zijn Lief te ontvangen,
 Begeerig na u Persoon,
 Gy kond daar verdienen goed loon

Kaatje die was 'er ten eersten
 Voord toe gerezolveerd,
 Om haar Fortuym te maken,
 Hoord wat voor wonder zaken:
 Den Heer was zeer verblijd,
 Heeft haar terstond met hem geleyd.

Den Heer met zoete Woorden,
 Sprak alderzoetste Meyd,
 Komt laat ons na Bed toe treden:
 Ik boven en gy beneden,
 En spelen de Minne-strijd,
 Kaatje die was 'er voord toe bereyd.

In 't beste van de zaken,
 Kwamen de Dienaars daar,
 Ten eersten ten Huys in springen,
 Zo, zo met u lieve dingen:
 Wild ten eersten van 't Bed op staan,
 En gy moet eens met ons gaan.

Dat Meysje begon te schreeuwen,
 En kermen geen gebrek,
 Mijn lieve Dienaars, Heeren,
 Wild mijnder verexcuzeren;
 Ik ga der niet over de Straat,
 Och! ik heb 'er gedaan geen kwaad.

Men lieter een Sleetje halen,
 Om met haar Lief in te gaan;
 Och jammer! och groot elenden,
 Waar ik mijn keer of wenden:
 Ik wenste dat de Dood,
 Mijn kwam halen in Charons-boot.

Maar eer het begon te dagen,
 Zo was 'er gemaakt accoord:
 Voor het by-slapen een reysje,
 By zo een lieflijk Meysje,
 Elf-honderd-guldens aan Geld,
 Moest daar worden voor neer geteld.

Toen wierden zy vry gelaten,
 Als 't Geldetje was geteld;
 Hans Peter die sprak verheven,
 Och Kaatje wild ons vergeven,
 Dat ik u verklikken moest gaan,
 Om te leven had' ik 'er geen graan.

Oorlof gy Jonge Dogters,
 Wagt ik voor zulk een val;
 Of anders zo raakt gy als Kaatje,
 Ook in het duyster Gaatje,
 Gelijk gy hier aan ziet,
 Want de Verraders slapen niet.

Boere Vryagie, tussen Krelis van Breukelen, en Kniertje van Maarssen.

Op de Wijs: *Van de Moriaan.*

Krelis.

Kniertje, zoete Maysje,
 'k Ben op jou zo groen,
 Gunme uw poezel Vlaysje,
 Mayd geef my een zoen;

‘k Zweer dat ‘k u noyt zal verlaten,
 Want gy bent zoo ’n brave Mayd,
 Als mijn Mortje zayd,
 Dat gy lief en zoet kund praten,
 Als mijn Mortje zayd,
 Dat gy bent zoo ’n bolle Mayd.

Kniertje.

Wel mijn lieve Krelis,
 Hoe durft gy ’t bestaan?
 Dat gy hier als Melis,
 Mee uyt Vryen komt gaan:
 Neen mijn zoete smodder-smoeltje
 Gekje gy bent my niet waard,
 ‘k Geef geen open kaart,
 Loop by Griet uw eerste Boeltje,
 ‘k Geef geen open kaart:
 Want u Kin pronkt zonder Baard.

Krelis.

Lief ik zal u kopen,
 Wat u Hartje lust,
 Ik heb Geld by hoope,
 En weest maar gerust:
 ‘k Heb een Chaasje en een Wagen,
 En twee Paarden na de zwier:
 En een Tierelier,
 Die mijn Lief zal alle dagen
 (En een Tierelier)
 Hebben, tot haar groot pleyzier.
 ’k Heb een Veld met Koeyen,
 En een Schuur vol Hooy;
 ‘k Heb veel Hoenders te broeyen,
 Gaan wy maar na Kooy:
 ‘k Heb een Wijngaard vol met Druyven:
 ‘k Heb veel Eentjes in mijn Sloot,
 Zo wel klijn als groot:
 Ik heb nog een Koppel Duyven,

Zo wel kleyn als groot:
 Kniertje lief gy hebt geen nood.
 'k Heb een Broek met Franje,
 Van mijn Bestevaar:
 'k Heb nog meer, ik kanje
 Het niet noemen te gaar:
 'k Heb een Vyver vol met Vissen
 'k Heb een Thuyn zeer net beplant:
 Honderd Morregens Land:
 En een Pot om in te Pissen,
 Honderd Morregens Land:
 Tang en Asschop aan de Wand.
 'k Heb ook vijftig Dassen,
 Netjes geborduurd
 Die eerst zijn gewassen,
 Hier in onze Buurt,
 En zy zijn gemaakt met Franje:
 Hembden heb ik by 't Dozijn,
 Die zeer net en fijn,
 Zijn Geweven tot Garmanje,
 Die zeer net en fijn
 Zijn Geweven, Lief voor mijn.
 'k Heb een Schuytje met Riemen,
 En tot Zeylen berayd,
 Dien im laast binnen Diemen
 Maken liet, zoete Mayd;
 Daar zo zullen wy mee vaaren,
 Door het zoete Water heen,
 'k Bid u zegt geen neen,
 Maar laat my eens in uw Baren
 ('k Bid u zegt geen neen)
 Varen, dan ben ik te vreen.
 Wel wat dunkt u Kniertje,
 Van mijn mooye Goed?
 Gund my uw Teciertje,
 En laat ons, gantsch bloed,

Zamen eens te Kermis vaaren,
 In mijn Schuyt of op mijn Chaas,
 Tot Zuylen: by Klaas,
 Daar zullen wy vreugd vergaren,
 Tot Zuylen, by Klaas:
 Mayd het is zoo'n droll'ge Baas.

Nu mijn zoete Kniertje,
 Zegt voor al geen neen.

Kniertje.

Gaat gy maar om een zwiertje,
 Ik blijf t'Huys alleen:
 'k Weet mijn Mortje die zou kijven,
 Als ik met u ging aan den trant;
 Gaat maar heen gy kwant,
 Ik zal hier alleenig blijven,
 Gaat maar heen gy kwant,
 Want gy past niet naar mijn hand.

Krelis.

Wel jou spijtig diertje,
 Ik zal heenen gaan,
 En nemen een zwiertje,
 Met onze Ariaan,
 Dat is mee een Jeugdige Maysje,
 Wn zy is zo spijtig niet,
 Of met onze Griet:
 Die wil ook nog wel een raysje,
 (Of met onze Griet)
 Leggen aan, 't zy wat of niet.

Van een Barbier, die hem voor Dienst-meyd verhuurde by een Juffrouw.

Op een aangename Voys.

Dats wie wil wel onthouwe,
 Dat eenen Barrebier,
 Beminde een schoon Juffrouwe
 Die hy kreeg tot pleyzier,
 En hy had in haar behagen,
 Hy diende haar getrouw,
 Op het laast moest hy haar vragen,
 Te wezen zijn Huys-vrouw.
 Hoord eens wat slimme streeken,
 Ley hy de Juffrouw aan,
 Als hy haar aan kwam spreken,
 Om te dienen bekwaam,
 Al voor een Meysje fiere,
 Met Meysjes kleeren aan,
 Zo ging hy hem verhuuren,
 Hy stond Juffrouw wel aan.
 Hy kon dat Vuur wel stoken,
 Al na de Juffrouws zin,
 En daar toe kookten en smaken,
 Kwam daar dan ymand in,
 Die na Juffrouw kwam t'vragen,
 Want hy was ook niet luy,
 Yder had in de Barbier behagen,
 Want hy wist van den bruy.

Juffrouw zag 't Meysje geern,
 Want zy was reyn en net,
 Het was een knappe deern,
 Als zy schudden het Bed,
 Zong zy altijd och Harmen,
 Och had ik maar een Man,
 Die mijn nam in zijn Armen,
 En mijn verwarmen kan.

De Juffrouw hoorde de reden,
 Van hare Meyd getrouw,
 Zy zey ik ley ook meden.
 's Nagts zulk een groote kou,
 Juffrouw sprak zonder gekken,
 Laten wy slapen by een,
 Malkander warm toe dekken,
 Want 't is te koud alleen.

De Barbier dogt bezonnen,
 Die reden staan mijn aan,
 Ik heb 't Proces gewonnen,
 Als men zou slapen gaan,
 Hy liet de Juffrouw treden,
 Al naar de Bedde klaar,
 En hy bedekte zijn leden,
 Tot dat de Lamp uyt waar.

Doe kroop hy by den donker,
 Den Barbier by Juffrouw,
 Wat dunkt u van ons Jonker,
 Van onze sno Rabouw,
 Als Juffrouw half slaapte,
 En zy haar keerde om,
 Hy zontijds vreugde raapte,
 Zy dogt 't was maar een Droom.

Dat duurde wel tien Weken,
 Eer het kwam aan den dag;
 Juffrouw begon te spreken,
 Ik word zo kwins zo kwaps

't Meysje borst van lagge,
 Zy zey mijn schoon Juffrouw:
 Wild mijn dog niet veragte;
 Want ik verzoek jou Trouw

Het Meysje alzo fiere,
 Smeet daar de Rol van 't Gat,
 Zy zy met goe maniere,
 Ik heb het wle gehad,
 Ik zal u genoeg geven,
 Ik ben een Barrebier,
 Wy zullen t'zamen leven,
 In vreugd' en goed pleyzier.

Juffrouw dogt op het leste,
 Als ik van hem ga groot,
 Trouwe verstaan ik het beste
 Dan ben ik uyt de noot,
 Zy vatt' hem in haar Armen,
 En zey och Liefste mijn,
 Gy zult mijn nog verwarmen,
 Mijn liefste Medecijn.

Het vermakelijk Konkelpotje.

Voys: *Van de valsche Munters.*

Vrienden staat een weynig by,
 'k Zal van 't Konkelpotje zingen:
 Hi ha toere loere la,
 Van veel Meysjes wel bekend,
 Die hier woonen, of ontent,
 Mijn Konkelpotje, ha:
 Roepen zy in Gloria.

's Morgens eer dan Dageraad
 Uyt het Oosten komt geloken:
 Hi ha toere loere la,
 Dan roept Klaartje Manke-bil
 Dat zy Coffy drinken wil,
 Mijn Konkelpotje ha:
 Roepen zy in Gloria.

Zaartje met haar lamme Hand,
 Komt mee op haar houte Klompen,
 Hi ha toere loere la,
 En zy roept en schreeuwt als dol,
 'k Zie de Konkelpot is vol,
 Mijn Konkelpotje ha:
 Roepen zy in Gloria.

Belie met haar houte Poot,
 Treed als Joris op zijn Stelten:
 Hi ha toere loere la,
 Zy roept mee gantsch onbevreest
 'k Heb de Nadorst als een beest.
 Mijn Konkelpotje ha:
 Roepen zy in Gloria.

Goore Griet springt uyt haar Bed,
 Roept mee ik wil mijn part verteeren
 Hi ha toere loere la,
 Want 'k moet aanstonds op den Aap,
 Of 'k krijg slagen van mijn Jaap;
 Mijn Konkelpotje ha,
 Roepen zy in Gloria.

Leysje Lubbers die moet eerst,
 Voor vier Duyten Borrel kopen:
 Hi ha toere loere la,
 Dan moet weer de Konkelpot;
 Over 't Vuur voor dat komplot:
 Mijn Konkelpotje ha:
 Roepen zy in Gloria.

Marrie met haar Kevel-kin,

Roept gantsch kragt; ik wil mee buyzen
 Hi ha toere loere la,
 Haald de Snuyf-doos uyt haar zak,
 Met een Borrel beste Arak,
 En roept mijn Vrienden za:
 Snuyf nu eens in Gloria.

Hille met haar ruuge Baard,
 Die geen Hemd heeft aan de Billen,
 Hi ha toere loere la:
 Nogtans moest haar leste Geld;
 Uyt haar zak tot eenen speld,
 Voor 't Konkelpotje ha:
 Dan leeft zy in Gloria.

Anne met haar scheve Neus,
 Die moet mee by 't Konkelpotje,
 Hiha toere loere la;
 Schoonze is dronken als een Zwijn,
 Daar moet tog gekonkeld zijn,
 Mijn Konkelpotje ha:
 Roepen zy in Gloria.

Dit duurd zo den heelen Dag,
 Van als men Auroor ziet dagen:
 Hi ha toere loere la:
 Tot des Nagts ten twaalf Uur,
 Dan nog eens voor 't laast te Vuur,
 Het Konkelpotje ha:
 Want wy zijn in Gloria.

Eer dat men van scheyen spreekt,
 Roept ons Zaartje met haar klompen,
 Hi ha toere loere la:
 Moet 'er nog een Borrel zijn,
 Elk een Oortje roept Katrijn,
 Mijn Konkelpotje ha:
 Roepen zy in Gloria.

Leysje Lubbers schreeuwt als gek,
 Nu eens in het rond gesnoven:

Hi ha toere loere la,
 Krijgt haar Snuyfdoos voor den dag,
 Daar wel ruym een Pond in mag,
 Mijn Konkelpotje ha:
 Roepen zy in Gloria.

Waar het daar nog mee gedaan,
 De Konkelpot zou Nering krijgen;
 Hi ha toere loere la:
 Maar 't kwaad spreeken van een aar,
 Word men van haar 't meest gewaar,
 Terwijl zy alle ha:
 Zitten t'zaam in Gloria.

Zo neemt 't Konkelen een end,
 Als zy al-te-maal zijn dronken:
 Hi ha toere loere la:
 Yder gaat dan onbevreesst,
 Leggen slapen als een Beest,
 En dromen dan nog ha:
 Dat zy zijn in Gloria.

Zamen-spraak tussen Moeder en Dogter, over den Hywelyken-staat.

Stem: *Drie Meysjes van Gent.*

Ach Moeder laat my
 Met Klaasje nu Trouwen,
 Dan zullen wy bly
 De Bruyloft gaan houwen, Ta la la

't Is zoo'n braven Gast,
 Hy ziet my zo geeren,
 En dat mijn best past
 Hy houwt veel van smeeren, Ta la la.
 Wel jonge zottin
 Van Negent ien Jaaren,
 Wat komt u in 't zin.
 Te spreekken van Paaren: Ta la la.
 Margrietje mijn Kind
 Wild vry nog wat wagten,
 Let wie u bemind
 Verzet die gedagten, Ta la la.
 Ach Moeder ik kan
 Niet langer geduuren,
 Ja krijg ik geen Man
 Ik zal het betreuren, Ta la la.
 Ach jont my die Klaey
 Die ik zo beminnen,
 Zijn Ambagt is fraey
 Om iets te beginnen, *Ta la la.*
 Gy Lente zwijgt stil
 Gy doet mijn bezwijken,
 Dat gy zo vroeg wil
 Dien Loeten bekijken, Ta la la.
 Wat is dat hy kan
 Meer als Linne-weven,
 Gy zult met dien Man
 Heel wel zijn versteven, Ta la la.
 Want zitten zy maar
 Een Week op 't Getouwe,
 Zy plagen daar naar,
 Met zuypen de Vrouwe, Ta la la.
 Ach Moeder daar mee
 Moet gy u niet kwellen,
 Ik zal Klaas Condee
 Zijn Take wel stellen,

Mijn Naam is Margriet En wil hy my plagen, 'k Zal tot zijn verdriet De Broek zien te dragen,	Ta la la.
Zo lank als hy leeft Om zijn moet te koelen, Terwijl dat hy Weeft Zal ik zitten spoelen,	Ta la la.
Waarom en laat gy My Klaas niet genieten, Gaat 't kwalijk met my 't Zal u niet verdrieten,	Ta la la.
Dit steld haar content Verligt was haar smarte, Zy gaf haar conzent Met vreugde des harte,	Ta la la.
Zy maakte Verbond. Met Klaey haar te stellen, Ende daar terstond Haar Weeze-goed tellen,	Ta la la.
De Trouw is geschied Het Geld is gegeven, En Klaas met Margriet Die zijn aan het Weven,	Ta la la.
Al die dit aanziet, En zin heeft van paaren, Doet ook als Margriet En kijk naar geen Jaaren,	Ta la la.

***Vermakelyke Klugt, van drie Tabakspinders en drie Tabaks-meysjes,
die zamen uyt varen zijn geweest.***

Voys: *Waarom verlaat gy mijn.*

Ey! luysterd na dit Lied,
Wat ik u zal verhalen,
Ey! luysterd na dit Lied,
Wat kort'lings is geschied
Ik zal het u verklaren,
Hoe zes met veel genugt,
Te zamen gingen varen,
Het is een rare klugt.

Drie Spinders van Tabak,
En daar by nog drie Meysjes:
Drie Spinders van Tabak,
Voeren op haat gemak,
Te zaam om een Zee-lugje,
Als veeltijds werd gedaan,
Maar hoord eens hoe dit Klugje,
In 't eynde is vergaan.

Men had den heelen Dag,
't Y op en neer gevaren,
Men had den heelen Dag,
Met vreugden en gelag,
Gedronken en gezongen,
Men wier 't pleyzier niet moe,
En helder rond gesprongen,
Tot aan den Avond toe.

Doe was het zo na huys,
 Eer dat de Boom gaat sluyten
 Hoe was het zo na huys,
 Of aars komt men niet t' Huys
 O! wat zou men beginnen,
 Dan was het spel verbruyd,
 Want Morgen moet me spinnen,
 Tabak dat edel Kruyd.

Zy maakten haar doen klaar,
 En zijn weer af-gevaren:
 Zy maakten haar doen klaar;
 Maar raakten in gevaar,
 Want deze zes Speelnoten,
 Die kwamen net te laat,
 De Boom was toe-gesloten,
 En niemand wist doen raad.

Daar zat men in het Haar,
 Met allebey de Handen:
 Daar zat men in het Haar,
 Den een keek op den aar;
 Ten lesten wierd begrepen,
 Dat men met kragt de Schuyt
 Den Boom zou overslepen:
 Dat zag 'er slegjes uyt.

De Meysjes al-te-maal,
 Zetten men op Dikdalven:
 De Meysjes al-te-maal;
 Hoord na dit raar verhaal,
 Die zaten elk te prijken,
 Als een Victorie-pop:
 Dog 't Schuytje dat ging strijken,
 Men gaf aan haar de schop.

Daar hebben zy die Nagt;
 Vol droefheyd blyven zitten
 Daar hebben zy die Nagt,
 Met klagen door-gebragt,

Maar als 't begon te dage,
 Kwam de Boom-sluyter aan
 Die stond geheel verslagen,
 En was met schrik bevaan.

Zy riepen help ons Man,
 Wy drien benne bedrogen
 Zy riepen help ons Man,
 Nu gy ons helpen kan,
 De Sluyter riep wel heden,
 Ik en begrijp dit niet:
 Zy riepen hoord na reden,
 En help ons uyt verdriet.

Zy deden hem verhaal,
 En hy begon te laggen!
 Zy deden hem verhaal,
 Van 't Klugje al-te-maal,
 Hy riep gaat weer pleyzieren,
 Met Knapen van die trant,
 Zo noemtme u Venus-dieren,
 Hier door het gantsche Land.

Hy namze in zijn Schuyt,
 Dog kon hem niet bedwinge
 Hy namze in zijn Schuyt,
 En lagten haar braaf uyt:
 En zey mijn zoete Meysje,
 Ik breng u nu aan Land,
 Maar beurt dit nog een reysje,
 Zo laat ik u in schand.

Oorlof gy Meysjes al,
 Laat u zo niet betrekken,
 Oorlof gy Meysjes al,
 Zijt nimmermeer zo mal,
 Indien gy wild pleyzieren,
 Zo gaat met die de Deugd
 En Trouw eerd met manieren;
 Zo hebt gy dubb'le vreugd.

Een Nieuw klugtig Lied, geschied tot Antwerpen van een Quezel, en een Houde Man.

Stem: *Van de Valze Munters.*

Lieve Vrienden blijft wat staan,
 Hoord dit raare Klugje zingen,
 Flin flon ta ra ri ta ton,
 Hoe een Quezel is vergaan,
 Tot Antwerpen kortelingen,
 Flin flon ta ra ri ta ton:
 Het Quezeltjes Hart was benouwt,
 Zy hadde gaarne Getrouwt:
 Lan toere loere la, tan tan toere loere la.
 Maar niemand vraagden dat haar,
 Dat deed haar veel trane leeken, Flin, &c.
 Om te zijn uyt het bezwaar,
 Gink eenen Beeldsnijder spreken; Flin, &c.
 En zy sprak dan onbenouwt:
 Maak my eenen Man van Hout; Lan toere &c.
 Maakt hem schoon en net van lee'n,
 En van aanzigt wel egale; Flin, &c.
 Van ligt Hout 'k zal u te vreen
 Stellen ende wel betalen, Flin &c.
 Brengt hem t'Huys des Avonds laat,
 Dat men 't niet en ziet op Straat: Lan toere &c.
 Den Beeldsnijder sprak 't is wel,
 'k Zal hem Zaturdag t'Huys brengen; Flin &c.
 Schoon als eenen Jong-gezel,

De Quezel begost te zingen; Flin &c.
 Schoon dat ik niet ben Getrouwt,
 'k Zal krijgen een Man van Hout: Lan toere &c.
 Den Meester bragt den Man t'Huys,
 't Quezelken begost te roepen, Flin &c.
 Sint Maria zonder abuys
 Warmt voor mijn Man veel Doeke; Flin &c.
 Om zijn Voetjes wel te vroen,
 Ook een Hemd en Muts aan doen: Lan toere &c.
 En legt hem dan in mijn Bed,
 Op dat ik by hem gaan leggen' Flin &c.
 Ik heb ook een Man zeer net
 Hy zal der niet tegen zeggen, Flin &c.
 't Meysjen dee dat menig keer,
 En lagte met den Quezel teer, Lan toere &c.
 't Meysken had een Broer zeer schoon;
 Zy ging deze Klugt hem zeggen, Flin &c.
 Hy sprak wild die Houde Perzoon
 Branden, en ook aan 't Vyer leggen, Flin &c.
 En ik zal my alzo net,
 Leggen in het Quezels Bed; Lan toere &c.
 Met de Houte Man zijn Hamd,
 En Slaap-mutsken zeer zoete; Flin &c.
 Dan Bunzeld ook pertinent,
 Met warme Doeken mijn Voeten, Flin &c.
 Zy deed dat proper en net,
 Leyd hem in de Quezels Bed, Lan toere &c.
 Het Quezeltje kwam laat t'Huys,
 En zy hadde wat gedronken; Flin &c.
 Zy ging slapen lustig buys,
 En zy begost braaf te ronken, Flin &c.
 Maar omtrent den Midder-nagt,
 't Quezelken op haar Man dagt; Lan toere &c.
 Zy stak naar hem uyt haar Hand,
 En haar Hert begon te beven, Flin &c.
 En zy sprak mijn Houte-man:

't Schijnd dat gy begind te leven; Flin &c.
 En doen sprak dat Jong Gezel,
 Maseurken gaat dat niet wel, Lan toere &c.
 Zy sprak ja mijn Man van Hout,
 Zijt gy van het Hout verrezen, Flin &c.
 Gy en zijt niet meer zo koud
 Gy moet mijn Egte Man wezen, Flin &c.
 Daar mede was hy content,
 En zy Trouwden pertinent, Lan toere &c.
 Daar mee kreeg hy Quezels goed,
 En het Quezelken was blyen, Flin &c.
 En zy sprack liefste Man zoet,
 Voorwaar ik ben nu uyt lyen, Flin &c.
 Ik heb in plaats van een klomp Hout,
 Een levend Jonkman getrouwt, Lan toere &c.

Lof der Slee en Schaats-ryders.

Voys: *Van de valsche Munters.*

Hoord toe Vrinden blijft wat staan,
 Ik zal u wat gaan verhalen, La la lire la,
 Hoe dat het is toe-gegaan
 Hier al binne deze Palen, La la lire lire la,
 Van de Vryers en Vrijsters net,
 Die malkanderen in een Eys-slee zet,
 Van toere loere lire la la la la re la.
 Jan die sprak wel Grietje fijn,
 Gaan wy t'Avond om een zwiere, La &c.
 Drinken Bier en Brandewijn,
 Gaan' zo ons Geld vertiere, La &c.
 By Jan Pouw en Jakelijn,
 Daar zullen wy vrolijk zijn, Van toere &c.

Trijntje sprak ik gaan ook mee,
 Gaan wy zamen om een trantje, La &c.
 Drinken Poolzen Koffy mee,
 Ach mijn alderbeste Mantje: La &c.
 Namen onze Schaapjes mee,
 Om te rijden met de Slee, Van toere &c.
 Dan gaan wy naar het Haagje schoon
 Daar zullen wy ons gaan verblyen, La &c.
 Want dat Haagje spand de kroon,
 Ziet men Prinsse en Graven rijden, La &c.
 Daar ziet men de groote pragt:
 Rijden in een Slee met magt, Van toere &c.
 Ook gaan wy al naar het Voorhout
 Daar ziet men Heer en Dames rijden, La &c.
 Voorby prachtige Gebouwt
 Ziet men haar daar van ter zijden, La &c.
 Kleyne Sleetjes staan der ree,
 t'Vragen Juffrouw rije mee, Van &c.
 Gaan wy na de Scheveningze Weg
 Dan zullen wy van vreugd verhalen: La,
 Daar vind men het Gery opregt,
 Daar ziet mende Slejen pralen, La &c.
 Daar vind men de groote trand,
 En de Slejen aboundand, Van &c.
 Amsterdam daar ook ter Stee,
 Vind men de liefhebbers rijden, La &c.
 Lieve Mannen gaat tog mee,
 Laatenwe t'zamen ons vermyen, La &c.
 Rotterdammers komen aan,
 Om te Rijen op de Baan, Van &c.
 Dort en Delft spoeje ree,
 Haarlem, Lijden doet ook mede, La &c.
 Zet een Meysje in u Slee,
 Ziet al ons Hollandsche Stede, La &c.
 Ziet zy rijden na de zwier,
 Maken t'zamen groot plyzier, Van &c.

Ziet het Boertje agter aan,	
Met zijn Schaatsjes komen lopen,	La &c.
Om te rijden op de Baan,	
Men ziet ze met groote hoopen,	La &c.
Om te rijden abundant,	
Met een Meysje aan de hand,	Van &c.

Een vermakelyke Vryagie, tussen een Jonkman en een Jonge Dogter.

Voys: Daar waren drie jonge Maagden.

Ik ging mijn onlangs vermeyden,
 Buyten de Stad in 't Groen,
 Daar hoorde ik lieflijk Fluyten:
 Van alle de Vogelen buyten,
 Een yder zong op zijn Taal,
 Uytgenomen de Nagtegaal.
 Daar zag ik een goelijk Meysje,
 En ik wende my na haar toe,
 En ik groete haar na behooren,
 En ik zeyde mijn Uytverkooren,
 Gy gaater als ik alleyn:
 Mog ik in uwen gezelschap zijn.
 Bestaat het in eer en deugden,
 Jonkman dan ben ik te vree;
 Dan blyven wy nog wat buyten,
 En hooren de Vogelen fluyten:
 Ach! ach! en wat waar ik bly,
 Dat ik dat Schoone-kind hield by my.

Wy ginge toen Hand aan Hande,
 Spanzeeren al door dat Groen,
 Wy ginge toen zoetjes treden,
 Wy maakten verscheyde reden,
 In een zoo 'n korten stond,
 Maakte we daar een Trouw-verbond.

Wat gaf ik dat goelijk Meysje
 Op trouw, een Neusdoek van Zy,
 Wat gaf zy weder tot panden,
 Twee Ringetjes van haar Handen,
 Wy drukte ons Mond aan Mond:
 Maar ik mijn haast bedroge vond.

Wy Trouwde in korte Weeken,
 Wy hielden de Bruyloft met lust:
 Maar onder het danssen en springen,
 Kreeg zy der veranderingen,
 Mijn Bruydje moest in de kraam,
 Hoord hoe dat het haar is vergaan.

Zy had der gewoonte drie Jaaren,
 By eenen Weduwnaar,
 Die mag 'er van 't Zoete-kind Vaare,
 Doe lijke Kluyzenaare,
 Hy had der beslapen de Meyd;
 Die mijn nu bedrogen heyd.

Ik liet mijn terstond weer scheyden,
 Van deze beslapene Bruyd:
 Jonkmans wild hier uyt leeren
 Wild eerst met je Meysje verkeeren,
 Zo weetje wat de Maagd,
 Onder haren Schorteldoek draagt.

Zamen-spraak tussen een Jonkman en een Meysje, buyten Batavia.

Op een Nieuwe Voys.

Ik ging mijn lest vermeyden
 Buyten Batavia,
 Langes de Groene Heyden,
 Op de Weg van Jaketra.
 Van verre zag ik komen,
 Een Hoertje na mijn toe,
 In 't lommere van de Boomen,
 Het scheen zy was niet moe.
 Ik zey Schoon-kind wat doeje hier?
 Te zitten zo hier alleen,
 Zy zey Jonkman al van pleyzier,
 Om te rusten mijn moede Lee'n.
 Zy trok mijn by haar neder
 In 't dertel Groene Gras
 Onder een zoo'n hoogen Klapper-boom,
 De schaduw naar mijn lust was.
 Ik zag haar Borsjes heen en weer,
 Speelen onder het vloed,
 Mijn Hert en Ziel verheugde zeer,
 Met een heel bly gemoed.
 Maar Cupido die looze guyt,
 Die spand zijn Boog en Pijl,
 Hy heeft zo menigen brand gestuyt:
 Maar nu laat hy my in ley.
 Ik vroeg of zy een Goude Ring,
 Wou hebben voor haar Eer?
 Zy zey Jonkman ik begeer geen meer,
 Als u Lighaam jonk en teer.

Ik sting op en vroeg aan haar,
Of zy wandelen wou met mijn?
Zy zey Jonkman wat praat is dat,
Zo te zitten hier alleyn.

Wat gaf zy mijn tot loonen,
Drie Koepans in mijn Hand,
Ik dronk op haar gezondheid aan,
Als een Jonkman abundant.

Toen ben ik van haar af-gegaan,
Weder na 't Sneesje toe,
Ik dronk op haar gezondheid aan,
Het scheen zy was niet moe.

Hy heeft haar zo lang bemind,
Gezwooren zijnen Trouw:
Maar nu heeft hy dat zoete-kind,
Gelaten al in den rouw.

Dat beurt haar dagelijks wel meer
Daarom gy Meysjes ziet,
Strijd altijd zo lang voor u Eer,
Tot 't Trouwen is geschied.

Oorlof dit Lied wel in agt,
Houd liever met een zwarte Meyd,
Want ze geven jou vry gelag.

Liefden-zang.

Stem: *Als 't begint.*

Myn Hart is al verzeyd: Daarom konnen mijn zinnen,
Geen ander Lief beminnen,
En als men my iets zeyd,
Zo zeg ik onvermeyd:
Mijn Hart is al verzeyd.

Mijn Hart heeft Duyve-aard,
 Die zijn Egt houd in waarde,
 En met geen ander op Aarde,
 Gelukkig die zo paard,
 En reyne Trouw bewaard:
 Mijn Hart heeft Duyve-aard.

Mijn Hart liefd dog geen aar,
 Want schoon ik veel moet lijden,
 Mijn Trouw blijft onghescheiden
 En of mijn nog zo zwaar,
 Het nood-lot tegen waar:
 Mijn Hart liefd dog geen aar.

Nu is mijn Hart gerust,
 Dat ik u mag beminnen,
 Geeft vreugd' aan mijn zinnen,
 Want als ik ben belust,
 Word zy van my gekust:
 Nu is mijn Hart gerust.

Ik zie mijn Min beloond,
 Voor al mijn droevigheden,
 Die 'k om haar heb geleden,
 De liefd' die zy my toond,
 Mijn Min met Weer-min kroond:
 Ik zie mijn Min beloond.

Ik ben nu zo verheugd,
 Dat niemand zou geloven,
 'k Ben alle ramp te boven,
 Haar schoon, haar lief, haar deugd,
 Geeft aan mijn Hart veel vreugd:
 Ik ben nu zo verheugd,

Bewaard ons dog ô Goon!
 Wild ons beyder leven sparen,
 En lengd dog onze Jaaren,
 Mijn Trouw, haar Min, haar Schoon,
 Verdiend wel zulke loon:
 Bewaard ons dog ô Goon!

Mijn Lief bemind geen aar,
 Want zy heeft my hier gezworen,
 Voor my te zijn gebooren,
 Gy Jonkmans met malkaar,
 Vergeefs Mind ymand haar:
 Mijn Lief bemind geen aar.

Haar Min groeyd dagelijks meer,
 Dit toond zy my in 't Vryen,
 In 't lieven, streelen, vlyen,
 Ik kus haar keer op keer,
 Zo mals, zo zoet, zo teer:
 Haar Min groeyd dagelijks meer.

Wy laggen om de Nijd,
 Wy Minnen dog malkander,
 En geven om geen ander,
 En of de Nijd wat zeyd,
 Wy Minnen hem ter spijt:
 Wy laggen om de Nijd.

Hedendaagze Liefde.***Stem: Vrienden zou men niet vrolijk wezen.***

Cupido, Venus dartel Wigje,
 Berooft van Scepter en van Kroon,
 Leg af uw Boogje met uw Schigje,
 De Munt-godin zit op zijn Troon:
 Leg af uw Boogje met uw Schigje,
 De Munt-godin zit op zijn Troon.

Laat Vrouw-natuur van u vry pronken,
 Met een volmaakt geschapen Beeld,
 Het kan geen Herten meer ontfonken,
 Het Geld alleen de Liefde teeld:
 Het kan geen Herten meer ontfonken,
 Het Geld alleen de Liefde teeld.

De Deugd wel waardig om te loven,
 Verzelfster van opregte Min,
 Ziet men nu t'eenemaal verschoven,
 De Geld-zugt keerd nu yders zin:
 Ziet men nu t'eene-maal verschoven,
 De Geld-zugt keerd nu yders zin.

Verstand en deftig redeneeren,
 Wel eer by yder een ge-eerd,
 Ziet men eylaas de rug toe keeren,
 Het Geld maakt yder een geleerd:
 Ziet men eylaas de rug toe keeren,
 Het Geld maakt yder een geleerd.

Weg dan met zinnelijke Leden,
 Met deugd en schrandrheyd van Geest,
 Die Geld heeft word hier aanbeden,
 Al was hy plomper als een Beest:
 Die Geld heeft word hier aanbeden,
 Al was hy plomper als een Beest.

De Trouw-veragter.***Stem: Mijn Poen die is verhaard.***

Ik hou het met de Wijn,
 En lag om 't Spel der Minnen,
 Ik hou het met de Wijn,
 De Min die baard ons pijn,
 Zeg eens wat geeft de Trouw?
 Niet als bekommeringen:
 'k Blijf liever vry Gezel,
 De Trouw die baard gekwel.
 Daar komt een Kind twee, dry,
 Papatje die moet zorgen,
 Daar komt een Kind twee, dry,
 ô Wat een bruynery!
 't Is Man ey trek de Wieg:
 Ons Jantje gaat aan 't huylen,
 Hoe schreyd die kleyne Guyt,
 Hy krijt zijn Oogjes uyt.
 De Kak-stoel over 't Huys,
 Het hoofd geraakt op hollen,
 De Kak-stoel over 't Huys,
 Daar is een groot gedruys,
 Mama die zit 'er in,
 Gelijk een vuyle tadden,
 Het Kindje aan de Pram,
 Tot Voedzel van het Lam.
 Ik zeg als nog de Min,
 Brouwt niet als dwaze kuuren,
 Ik zeg als nog de Min,
 Stort niet als rampen in,
 Als 't wel is, is 't maar wel,
 Eens kwalijk uyt-gevallen,
 Dan is het Breyn berooft;
 Helaas! men kloud het Hoofd.
 Gelukkig dan wanneer,
 Papa raakt na Oost-Inje;
 Gelukkig dan wanneer,
 Hy komt tot zulk een eer,
 Daar zit Mama en kujkt,
 Als Steven na den Hemel,
 Zo brouwt de Min het zoet,
 Met bitter gal en roet.
 Wie is dan nog verzot?
 En zoekt om eens te Trouwen?
 Wie is dan nog verzot?
 Tot zulk een droevig lot?
 Ik zal zo lang ik leef,
 Den Vryen-staat beminnen,
 Nog eens den Vryen-staat,
 Die 't al te boven gaat.

Tegen-zang.***Op dezelve Voys.***

Ik hou het met de Trouw,
 En lag om Bachus grillen,
 Ik hou het met de Trouw,
 En zoek een Egte-Vrouw,
 Wat kan men meer geluk?
 Of aangenamer wenschen?
 Als twee Geliefjes een,
 En met elkaar te vreen.

De Liefde groeyd en bloeyd,
 Ik wensch al na die vreugden,
 De Liefde groeyd en bloeyd,
 Met Zegen over sproeyd,
 Weg Wijn, weg Druyve-vogt,
 Gy kund my niet behagen,
 De Min haar Toorts die brand,
 En heeft de overhand.

Ha! 't is een Melody,
 De Trouw-koets te beklimmen,
 Ha! 't is een Melody,
 Een Ega aan uw zy;
 Daar Hijmen ons belonkt,
 Daar Venus-beeld haar gaven,
 En geen Gordijn, nog Spriet,
 Verhaald de zake niet.

Weg dan, die Bachus mind,
 En wil de Trouw veragten,
 Weg dan, die Bachus mind,
 En haar het Minne-kind,
 Die Pluto overwon,
 Om Proserpijn te schaken,
 De Trouw die noyt vergaat,
 Zo lang de Waereld staat.

Of vreest het Dronkaards-rot,
 Om Kinders groot te brengen?
 Of denkt 't Dronkaards-rot,
 Dan yder een bespot,
 Dat een berooyde kop,
 Haar zal ten Hemel voeren?
 Al Minnen zy het Nat,
 Zy missen 't regte pad.

Men ziet het Wildste-dier,
 In Bossen en Spelonken,
 En ziet het Wildste-dier,
 Gevoeld het Minne-vier:
 Ik zoek zo lang ik vind,
 Een die my kan behagen,
 De Trouw verwind het al,
 Daar ik op roemen zal.

Blindemans Vryagie.***Op een Nieuwe fraye Voys.***

Geef een Aalmoes voor een Blinde,
 Die de Liefde heeft blind gemaakt,
 Is 'er dan nog troost te vinden
 Voor die in den armoe raakt!
 Zo wild u over my erbarmen,
 Geef een Aalmoes voor een Armen,
 Die de Ziel zo is gewond:
 Help my gunstig, Help my gunstig,
 Met een kusje voor u Mond.

Juffrouw.

Wel wie hoor ik voor mijn deure,
 Zo staan schryen in de Nagt?
 Wie staat dog hier zo te treuren?
 Wie stort hier zo droeve klagt?

Blinde.

't Is een Blinde die door Liefde
 Hert en Oog voor lang geriefde:
 Engel hebt dog medely!
 Helpt my rasjes, Helpt my rasjes,
 In u Kamer aan u zey.

Juffrouw.

Blinde Luyden gaan by Dagen,
 Kwade Rovers in de Nagt,
 Dat u hier eens Menschen zagen,
 Was ik over-al verdagt;
 Daarom pak u weg gezwinde,
 Hier en geeft men aan geen Blinde,
 Als op schoon en ligten-dag,
 Zie by Dagen, Zie by Dagen,
 Of ik u iets geven mag.

Blinde.

Zijn de Blinde dan verlaten,
 Is 'er geen ontferming meer?

Moet ik hier dan op de Straten,
 Zo verschoven leggen meer?
 Moet ik dan van kouw verstijven?
 Zult gy ommedogend blyven?
 Als u Hert gelijk een Steen?
 'k Hoop nog egter, 'k Hoop nog egter,
 U te winnen door gebeen.

Al moest ik op Straat vernagten,
 Ik vertrek hier niet van daan;
 'k Wil hier blyven en verwagten,
 Tot de Dageraad komt aan:
 Ligtelijk zult gy u erbarmen,
 En my ontfangen in u armen,
 Als gy my volständig ziet;
 Die geduld heeft, Die geduld heeft,
 Vind een eynd van zijn verdriet.

Juffrouw.

Nu ik u bestendig speure,
 Lieve Blinde komt dan hier,
 Opend zagjes tog mijn Deure,
 Maakt in 't minste geen getier;
 Gy moest van dees gunste zwijgen,
 Die my by my zult verkrijgen;
 Al de Klappers haat ik zeer,
 En geen Snapper, En geen Snapper
 Krijgt mijn gunste immer weer.

Blinde.

Zoud 'k van u gunstgaan Praten,
 Lieve Schoone vrees dat niet,
 Wat zou my dat anders baten,
 Als een kwelling en verdriet?
 Ik val op mijn knien neder,
 En bid dat de Min u weder
 Duyzendmaal beloone zal,
 Voor die gunsten, Voor die gunsten,
 Die ik hier krijg by geval.

De Nieuwe Modeze Haagze Lotery.

Stem: Jonkmans trekt uytter muyten.

Komt hier Heeren en Damen,
Liefhebbers al te zamen,
Komt en voegt u hier by,
Hier 's een Nieuwe Lotery:
Geinventeerd tot groot saveur.
Voor Dogters zonder Serviteur,
En daarom niet wel an
Konnen raken aan een Man.

Voor Vryers die graag wouwen
Een rijke Vrijster Trouwen;
Loopt an en weest niet traag,
Den inleg is in den Haag:
En haast u wat, neemt kort respijt,
Want hy zal binnen korten tijd
Getrokken worden klaar;
Looft gy 't niet zo vraagd 'er naar.

Maar niemand heeft pretentie,
Nog krijgt 'er audientie,
En word ook niet vergund,
In te leggen Kruys of Munt:
Of moet ook hier verklaren dan,
Dat hy een Vrouw maint'neeren kan,
Het zy ook wie het is;
Houd het zeker en gewis.

Niemand zal zig vermeeten,
Dat moet gy zeker weten,

In te leggen, dat's klaar,
 Die zijn boven Veertig Jaar:
 Nog moeten zy zeer huys en fijn,
 Ook niet onder de Twintig zijn;
 Dit is een stale Wet,
 Die u hier word voor-gezet.

De Juffertjes mits dezen,
 Moeten niet Ouder wezen,
 Als in de Twintig Jaar,
 Reguleerd u vry hier naar:
 Nog ook niet Scheel, nog Mank of krom
 Of men zend haar terstond weerom;
 En dan wordez' veragt,
 En wel helder uyt gelagt.

De inleg is Duyzend gulden,
 Daar moet gy u in dulcden,
 En krijgt daar voor tot loon
 Een Juffrouw of Mans-persoon:
 Daar gy zo menig Dag en Nagt
 Hebt om gezugt en na getragt:
 't Geen dog is u vermaak,
 Is dat niet een schoonder zaak?

De Vryers die met eenen,
 Zo menig Blaauwe-scheenen
 Liepen, die konnen nouw
 Makk'lijk komen aan een Vrouw;
 En hoeven nu de spijtigheyd
 Niet te verdragen van de Meyd;
 Nog ook de Serviteur
 Nu te maken voor haar Deur.

Venus en Pallas, dezen
 Zullen Ontfangers wezen,
 Cupied' de kleyne God
 Die zal trekken yders Lot;
 Altijd wat, en ook nimmer mis,
 Dit is een zaak die zeker is,

Wat is 't een schoonder kans
 Voor de Dogters en Jonkmans
 De groote Commissaris,
 Boekhouders, Inventaris,
 En pretendeeren niet
 Voor hun moeyten zo men ziet:
 Als dat zy zullen met malkaar
 Te Bruyloft gaan met yder Paar,
 En zitten zamen dan
 Met schoone Zervetten an.

Dees Conditien alommen
 Kond gy al t'zaam bekommen,
 Zy hangen tot faveur
 Voor de Boekverkoopers-deur:
 Men zalze trekken in 't publijk,
 In het Dorp al van Rijswijk,
 En dat in het aanzien
 Van veeol Duyzende van Lien.

Klijn-Jan die zal mits dezen,
 Contra Boekhouder wezen,
 En zal u zonder fout
 Helpen, 't is hem toe-vertrouwt,
 Uyt de Lijsten die alle Daag
 Worden gedrukt al in den Haag,
 Die hy, elk ten geval,
 In zijn Marsje hebben zal.

Hier binnen en hier buyten,
 Op Schepen, Wagens, Schuyten
 Hoord men yder zeer bly,
 Praten van dees Lotery:
 De Schippers hebben zo veel Vragt
 Dat zy varen by Dag en Nagt:
 Ja wel, dat gaat u veur,
 'k Wil mee, vотре Serviteur.

Bruylofts-gezang.**Toon: *La lande.***

Is 'er oyt vreugde
 Hier op Aarde, 't is de Min,
 Mits 'er noyt iets zo verheugde
 Lighaam, Hart, en Ziel, en Zin,
 Als de Liefde, die de Trouw
 Vast maakt tussen Man en Vrouw,
 Die gehandhaaft van de Deugden,
 Is de steun van 't Aards-gebouw.
 Want zo onendig
 Als de vreugd van de Min,
 Zo's op Aard zijn magt noodwendig:
 Want 't bestaat daar alles in:
 Daar is liefde 't zoetste zoet,
 Daar is liefde 't hoogste goed:
 Niemand is op Aard' elendig
 Dan die Liefde niet en voed.
 Ach? hoe verheven
 In geluk, vereende Twee,
 Moet voortaan uw gantsche leven
 Zijn, in Liefde en Heyl'ge vree,
 Hoe volmaakt is nu uw lust?
 Nu uw zorgen zijn verdreven,
 En uw lijden uyt-geblust.
 Slijt dus de Dagen
 Van uw' aangename Lent',
 Op dat gy moogt vrugten dragen
 Die geen bitze Twee-dragt schend;
 Want zo Liefde u altijd vind,
 En gy steeds de Liefde mind,
 Zult gy eens dat luk zien dagen,
 Daar gy 't eeuwig Heyl in vind.

Eenigheyd baard Armoede.***Toon: Revelje vous belle dormie.***

Wat haat het u te zijn gesprooten
 Uyt Oud en Over-edel-bloed?
 Wat haat de Zwagery der Grooten,
 Zo gy alleen 's Nagts leggen moet?
 Wat helpen Koninklijcke Schatten,
 En Lenten van ontelbaar Goed;
 Ja meer dan Kist en Huys kan vatten,
 Zo gy alleen 's Nagts leggen moet?
 Wat helpt de heerschappy van Landen,
 Van Volk en Steden, die gy hoed;
 Schoon zy u torsten op hun Handen,
 Zo gy alleen 's Nagts leggen moet?
 Waar toe een lange sleep van knegten,
 En met Levry bekleeden doet,
 Die alles op uw wenk beslegten,
 Zo gy alleen 's Nagts leggen moet?
 Waar toe 't gestreel van Keel en Snaren,
 En Wijn, die zorg verstuyven doet?
 Met al 't vermaak van Bosch en Baren,
 Zo gy alleen 's Nagts leggen moet?
 Wat geeft de lust van schoone Maagden
 En haar gezelschap bly en zoet,
 Hoe loddrig zy uw Ziel belaagden,
 Zo gy alleen 's Nagts leggen moet?
 Geslagt, nog Geld, nog Staat, nog Magten
 Wanneer het Minne-goodje woed,

Kan uwe zorg nog kwalen zagten,
 Zo gy alleen 's Nagts leggen moet.
 Al wat men lust noemt en vermaken,
 Is Ziel en Lighaam niet dan roet,
 Voor wien de strenge Min moet waken,
 En die alleen 's Nagts leggen moet.
 Voor my, om 't Hart regt uyt te spreken,
 Die noyt om groote Schatten wroet,
 'k Laat liever al dat zootje steeken,
 Zo ik alleen 's Nagts leggen moet.

Tegen-zang. Eenigheyd baard Vreugde.

Op de Voorgaande Toon.

Wat baat u leggen by een ander,
 Is dat zo lieflijk en zo zoet?
 En lugt te scheppen van malkander?
 Ik Min die eenig leggen moet.
 Ik geef geen Staat of Oud af-komen,
 Voor de aanstoot van een naakte voet:
 Ik houw van Geld en Goude zomen:
 Ik Min die eenig leggen moet.
 Ik ben gerust dat al mijn weeten
 Getrouw'lijk blijft in mijn gemoed;
 Dat niemand spreekt van mijn zekreeten
 Ik Min die eenig leggen moet.
 Ik ken by Dag mijn Staat vergroten,
 Van elk gezien en wel gegroet,

En onbekommerd my ontbloten:

Ik Min die eenig leggen moet.

Vind ik vermaak in Jeel en Fluyten,

Ik vraag het noyt een Meyden-stoet;

Gaan ik ter Jagt of Vaar na buyten,

Ik Min die eenig leggen moet.

Komt my voor 't oog wat schoone Maagden,

Ik denk ik zie u altijd goed;

Maar blijf nogtans die Vryheyd haagden:

Ik Min die eenig leggen moet.

'k Word door geen Droom van een gehinderd

Die schielijk raast of woeld verwoed;

Geen grage wil mijn slaag verminderd:

Ik Min die eenig leggen moet.

Is 't voor my koud, ik laat my dekken.

Dat ik zo warm ben als een gloed;

Wil ik vroeg op, ik laat my wekken;

Ik Min die eenig leggen moet.

Wil ik eens gaan mijn Vriend bezoeken,

Een ander zegt niet, gaat met spoed;

Ik zie geen spook met Kind're-doeken:

Ik Min die eenig leggen moet.

Ik kies de Vryheyd hier op Aarden,

Van Vry beroofd is bitter roet,

En houw de Vryheyd hoog in waarden:

Ik Min die eenig leggen moet.

Bruyds-Bloosjes.

Voys: Poliphemus aan de Strande.

Nadien Trijntjes Kaakjes bloozen,

En met Roozen

Op het cierlijkst zijn beplant,
Komt de Min haar vriend'lijk streelen,
 Om te speelen
Daar haar Hert na Watertant.
 Zy schept in die zoete vlagen
 Ree behagen;
 Want een zonderlinge lust
Maakt 'er Weezen heel bekoorlijk,
 En behoorlijk,
Als zy haar Cornelis kust.
 Laat het lekk're Bytje Bloemen,
 Roozen roemen,
 Als het haren Honing leest;
Laat het snorren, laat het razen,
 En zig azen,
Daar 't geen stoute handen vreest.
 't Mag by deze vreugd niet halen
 Want hier stralen
 Zon en Maan al even schoon:
Hier bloeyd zuyker van de Lipjes:
 Malze Lipjes
Zijn de Min een Goude Troon.
 Wat 's aan 't eerb're Maagde-leven
 Dog bedreven,
 't Doet de vriendschap vaak belet;
Al de vreugd van lieve Lusjes,
 En van Kusjes
Vind men op het Huw'lijks-bed.

Drink-lied.***Stem: De Groene Boer.***

Wyn en Boer, ô plijzier!
 Aan een vette Dis,
 ô Vermaak, Voor een Snaak,
 Zo als ik,
 Hy gezwind, Tap een Pint,
 Want het smaakt zo fris,
 Kijk hoe eel, Smeer de keel,
 Veeg, en lik,
 Voor de Man, voor de Man, voor de Man,
 Vry een Kan, vry een Kan, vry een Kan,
 Vry een Kan, Kan, Kan, Kan,
 Voor de Man, vry een Kan, of een Ming'les-kroes.
 Drinkt en klink avoes, avoes.
 Dat is leeg, Met een veeg,
 Nu weer vol gedaan,
 In het rond, Maakje Mond,
 Weer klaar,
 Bachus Nat, Uyt het Vat,
 Ja al was 't een Vaan,
 Hy Sinjoor, Dat's u voor,
 Kijk hoe raar,
 Deze Fluyt, deze Fluyt, deze Fluyt,
 Die moet uyt, die moet uyt, die moet uyt,
 Die moet uyt, uyt, uyt, uyt,
 Deze Fluyt, die moet uyt, of het is geen been,
 Dat is by me keel weer leeg.

Drie is regt, voor de Knegt,
 Van Silenus-vrind,
 Helden kom, Want de Trom,
 Roept ons al,
 Tot de Strijd, Weest bereyd,
 Die Godt Bachus mind,
 Slobber op, 't Is een pop,
 Zonder gal,
 Met een zwink, met een zwink, met een zwink,
 Alle drink, alle drink, alle drink
 Alle drink, drink, drink, drink,
 Met een zwink, alle drink, deze koele Wijn,
 Hy wie wou 'er dood voor zijn.

Drink-lied.

Stem: *de Stokke-dans.*

Komt hier by Bachus Knegten,
 En wild als Helden vegten,
 Kom beget, ey kom, kom, kom,
 Hier slaat alweer de Trom,
 Klok, klok, klok, als een Romijn,
 Klok, klok, klok, het woord is Wijn,
 Klok, klok, klok, alwaar 't een Stoop,
 Klok klok, 'k geef in 't minst geen koop.
 De Wijn die moet me plengen,
 Ik zal het u eens brengen,
 Hy al weder, klok, klok, klink,
 En op Commando drink,

Laat maar loope, zo dat 's trant,
 Nu de Glazen in de Hand,
 Kruid en lood dat geld hier niet,
 Maar Druyven-vogt, za giet, giet, giet.

Nu nog een-maal allarrem,
 En houw de baan zaam warrem,
 Klok, dat's een, dat's twee, dat's dry,
 De Wijn die maakt ons bly,
 Spring met Bachus om het Vat,
 Klok, klok, klok, elk mind het Nat,
 Lang leeft zulk een Capiteyn,
 Klok, klok, en wild gehoorzaam zijn.

Drink-lied.

Stem: In de Min vind ik genugten.

Kan het Drinken u behagen?
 Kijk de Wijn-God lagt ons toe,
 Volgen wy zijn Staat zy wagen,
 't Drinke, drinke, drinke, drinke, drinke,
 't Drinken werden wy noyt moe,
 't Drinken werden wy noyt moe.

De Vles zal onze Kruid-bus wezen,
 Elk zijn Glaasje is een Musket,
 Laat ons voor geen Vyand vrezzen,
 Maar met drinke, drinke, drinke, drinke,
 Maar met drinken zijn doen belet,
 Maar met drinken zijn doen belet.

Op Commando zal men schieten,
 Dat's te zeggen uyt de Vles,
 Zal men in het Glaasje gieten,
 En vry drinke, drinke, drinke, drinke,
 En vry drinken een Glas, vijf, zes,
 En vry drinken een Glas, vijf, zes.
 Bachus zal den Strijd wel winnen,
 Hy heeft reeds de overhand
 Weder Vuur, za! lap maar binnen,
 't Drinke, drinke, drinke, drinke, drinke,
 't Drinken dat is beget geen schand,
 't Drinken dat is beget geen schand.

Drink-lied.

Stem: *De Mars van Eugeen.*

Hey den Bras!
 Koeragie, aan het drinken al te zaam,
 Zo vat een Glas,
 Opgevuld met Franze-kraam,
 Zo, zo, zo, zo, zo.
 Do, do, do, do, do,
 Wilt uwe dorst als helden lessen,
 Vol de Glazen, En leeg de Vlessen,
 Zoet, zoet, zoet,
 Heel goed, ô gants-bloed!
 Kloek, en kleeg,
 Veeg, en leeg,
 Ha! de Wijn, Glad en reyn,
 Doet ons alle vrolijk zijn.

Schenk weer vol,
Bachus-nat moet zijn gedronken figeland,
Heel zagt en vol,
Keelenburg roept al brand,
Brand, brand, brand, brand, brand,
Trant, trand, trand, trand, trand,
Lings om, regts om, weer herstelje,
Hoog het Glas, op Schouwer de Botelje,
Keer, keer, keer,
Hier's nog meer, Na begeer,
Knip en knap,
Hy dat's rap,
Met een Fluyt, resoluyt,
Doven wy de Vonken uyt.
Avoes Grampeer,
Jou gebrogt, toe-gedogt, met een lieflijk gelaat,
Kom rap nog meer,
Weerd u als een Soldaat,
Klink, klink, klink, klink, klink,
Drink, drink, drink, drink, drink,
Al ons gezelschap zijn nob'le Bazen,
Schotels te vegen, en legen de Glazen,
Val, val, val,
Zonder mal, sla de Bal,
Binne mik,
Laat de zwik,
Nog al meer, Tot u eer,
Lopen zo na ons begeer.

Drink-lied.***Stem: Ik krijg al weer mijn ouwe grillen.***

'k Hoor al weer de Trommel roeren,
 Bachus trekt te Veld, te Held,
 Prinssen, Graven, Burgers, Boeren,
 Elk die weerd zig als een Held,
 Kannen, en Glazen, tierd 'er als dol,
 Gieter, za gieter, za gieter maar vol,
 Drooge keelen, ha! wilt speelen,
 In den Strijd een brave rol.

Elk die steld zig om te kampen,
 En verziat hem met Geweer,
 Om den Vyand aan te klampen,
 Veld hem voor u Voete neer,
 Bruy in het honderd, nu is het tijd,
 Pas wat te rake, weest bereyd,
 Lieve Pater, roerd zijn Snater,
 Ha Victorie hy wind den Strijt.

Hoor hoe klinken de Trompetten,
 't Is al Avoes hou stand, t'Land,
 Hier zo knappen geen Musketten,
 Neen, wy springen Hand aan Hand,
 Alle ons schieten dat is klink, klink,
 't Roepen dat is, za Mannen drink,
 Zo moet men de Krijgs-god volgen,
 Al zijn doen behaagt 'er ons flink.

Drink-lied.***Stem: De Hond in de Pot.***

Wie wil 'er met mijn, Wie wil 'er met mijn?
 Eens drinken, eens klinken en vrolijk zijn?
 Wie wil 'er met mijn, Wie wil 'er met mijn?
 Eens drinken, eens klinken, wie mind de Wijn?
 Die vuld'er, die vuld'er, die vuld'er, die vuld'er,
 Zijn Glaasje ras;
 Hy leegt het, Hy veegt het,
 Hy opend zijn Keeltje voor dit gewas.
 Zijt welkom Nat, Zijt welkom Nat,
 Dat uyt de Botelje, in 't Glaasje spat,
 Zijt welkom Nat, Zijt welkom Nat,
 Al hadde wy het aldergrootste Vat,
 By Kannen, en Pinten, by Kannen, en Pinte,
 Zo maakten wy zier,
 ô Wijntje! ô Wijntje!
 ô Wijntje! gy zijt 'er een zoet plijzier.
 Confrater avoes, Confrater avoes,
 Ik brengje eens over, dees volle Kroes,
 Confrater avoes, Confrater avoes,
 Zo likt der, en bikt der, het is wat goeds,
 Hoe helder, hoe helder, hoe helder, hoe helder,
 Ziet deze Drank;
 Wy zuugen, En buygen,
 En roepe, ô Bachus, wy blyven dank.
 Nu gy 'er ons geeft, Ny gy 'er ons geeft,
 De Wijn die elk aan 't Herte kleeft,
 Nu gy 'er ons geeft, Nu gy 'er ons geeft,
 d'Wijn waar door, d'Wijn waar door, men vrolijk leeft,
 Lap binnen, lap binnen, lap binnen, lap binnen,
 En daar mee hou,
 Zo leven, Zo leven,
 Zo leven: we altoos zonder rouw.

Drink-lied.***Stem: Aardig Trijntje geestig dier.***

Goeje Vrienden dat gaatje veur,
 Vulle de Glazen al zonder treur,
 Vulle de Glazen, als nog'le Bazen,
 Vulle de Glazen met koelen Wijn,
 Dat 's voor jou, dat 's voor jou, dat 's voor jou,
 Dat 's voor jou, dat 's voor jou, dat 's voor jou,
 En dit is nu eens voor mijn.
 Nu nog eensjes vol getapt;
 Weder door de keel gelapt:
 Kijk dat Vlesje, kijk dat Vlesje,
 Kijk dat Vlesje, dat loopt den bruy,
 Laat loopen, laat loopen, laat loopen,
 Laat loopen, laat loopen, laap loopen,
 Het is voor dorstige luy.
 Elk die vat nu zijn Beweer,
 Allarm, alarm, marzeer, marzeer,
 Nu aan 't drinken, en rinkinken,
 Nu gezwolgen Bachus-zap,
 Rouwe, rou, dou, rou, rouwe, rou, dou,
 Rouwe, rou, dou, rou, rouwe, rou, dou,
 'k Zal 't eens legen al met een snap.
 Hoog het Glas hier moet gedrild,
 Vat de Vles al voor een Schild,
 Laat ons vullen, het zijn geen prullen,
 Laat ons vullen, voor 't laast de Fluyt,
 Zie je wel, zie je wel, zie je wel,
 Zie je wel, zie je wel, zie je wel,
 Wipper d'wip, dat's uyt, dat's uyt.

***Een Bedroefde Minnaars-klagt, over de wreedheid van zijn Liefje:
maar in alle droefheyd troost hy hem zelve met Bachus-traanen.***

Op een aangename Voys.

Ach waar ben ik eylaas
 Elendig toe geboren
 Wat mogt mijn slegten dwaas,
 Mijn Jonk-hart gaan bekoren,
 Dat ik een schoone Maagt,
 Mijn liefde ging verklaren,
 Die mijn nu heel verzaagt
 En doet mijn hart bezwaren.
 't Was in den Avond laat,
 Het Maantje scheen met stralen,
 Dat ik mijn lief op Straat,
 Mijn liefde gink verhalen,
 Ik zey mijn Engel schoon,
 Hoord eens mijn Minne-klagten
 Dien ik om u perzoon,
 Doe by Dag, en by Nagten.
 Dit was mijn eerste pligt,
 Dat ik mijn Lief gink spreken,
 My dogt dat Venus-wigt,
 Mijn had in brand gesteken,
 Doen heb ik haar mijn Trouw
 Uyt liefde aangeboden,
 'k Haar noyt verlaten zou,
 Dat zwoer ik by de Goden.

Doen sprak zy tegen my
Mijn Heer vertrek op heden,
Mijn lust geen Vryery
Ik lag met u gebeden
Ik kan de Vogels wel,
Die zo weeten te fluyten,
Zy zoeken 't Minne-spel,
En dan is 't Hoer staat buyten.

Mijn dogt dat mijn een Zwaard,
Den Boezem kwam door-steken,
Als zy dees Woorden hart,
Kwam tegen my te spreken,
Of dat een Donder-slag,
Mijn Ziel kwam te verpletten.
Wie zal mijn droevig Hert,
Ter Wereld gaan verzetten.

Nu doen ik mijn geklag,
Aan al de Minne-goden;
In 't midden van de Nagt
Met tranen in mijn oogen:
Ja Sterren, Zon en Maan,
Getuygen mijn Beminde,
Dat ik om u voortaan,
Ga dolen als de Blinde.

Ik heb haar menigmaal,
Mijn liefde klaar bewezen,
Met Brieven zoet van taal;
Dat zy my zou genezen:
Maar ik kreeg voor Request,
Nullis van geender waarden:
Waar heeft men wreeder pest,
Gevonden op der Aarden.

Ja dood wel waar blijft gy,
Komt rukt my uyt dit leven.
Volbrengt u heerschappy,
Ik zal 't u geern vergeven

Om dat een Jongen Held,
 Geen liefde kan verwerven
 Zy blijft gelijk een Beld,
 Ik zal u droefheyd sterven.

Wel hoe mijn Jonge Ziel,
 Gaat uwen Geest zo dwalen:
 Of heeft u Venus-fiel,
 Uw zinnen zo doen malen;
 Dat gy als desperaad,
 Wilt dolen agter Lande;-
 Schept moed Bachus weet raad,
 Doet aan hem Offerhande.

Wat agt ik Venus-pijn,
 En Cupido zijn woelen,
 Ik zal met Rinsse-wijn,
 De Minne-brand verkoelen:
 Daar op een Pijp Tabak,
 Verdrijf de zwaar humeuren,
 Ik zal om de Minne-zak
 Mijn leven niet meer treuren.

Ik voel mijn heel verkwikt,
 Door Bachus Medicijne,
 Ik heb nu vrees nog schrik,
 Ik leef nu zonder pijnen,
 Want ik vermaak my meest,
 Met Bassen en Phiolen,
 'k En laat mijn Jonge Geest,
 Om geen Vrijsters meer dolen.

Hoord Minnaar wie gy zijt,
 Kond gy geen troost verwerven,
 Al van een trotze Meyd,
 Wild van geen droefheyd sterven:
 Maar volg mijne raad
 Bachus zal u genezen,
 Zijn tranen delicaat,
 Die moeten zijn geprezen.

Vryagie tussen Krelis en Klaartje.

Op een bekende Voys.

Liefste Klaartje alderzoetste Meyd,
 Ik heb u ruym een Maand gevreyd
 Liefste Klaartje alderzoetste Meyd,
 Ik heb u zo lang gevreyd:
 Alle daag, Even graag,
 Naar u gezondheid wezen kijken,
 Maar gy liet noyt Weer-min blijken;
 Maar ontvlugte my gestaag.
 Krelis waar toe diend dat mal gesnap?
 En jou rammelen als een Lazarus klap:
 Krelis waar toe diend dat mal gesnap?
 Zeker Vryer 't lijkt wel grap;
 Heeft de Min, In jou zin
 Zulk een puthaaks Pijl geschoten?
 Trelize uyt en loop wat kooten:
 Tot gy Haar krijgt aan jou kin.
 Ik heb altijd zoo'n zin in jou gehad:
 Zederd dat je by Kees in de Gort-wan zat
 Ik heb altijd zoo'n zin in jou gehad:
 Zederd dat je by Krelis zat:
 Ach mijn Hart! Wierd verwart
 In uw krullende blonde lokjes;
 Zwarte Kap en roode Rokjes:
 Daar gy Steelun zelfs me tart.
 Brandje dan zo fel van 't Minne-vuur:
 Krelis, ey loop uyt onze Schuur;

Brandje alzo fel van 't Minne-vuur;
 Krelis loopt uyt onze schuur?
 Want jou Vlam, Zo die kwam,
 Eensjes in ons Hooy te raaken;
 Sloeg de heele Schuur aan 't blaaken:
 En dan wierd mijn Vaartje gram.

Ook jou oogjes vol van Minne-vier?
 En jou zoet gelaat vol geestig zwier:
 Ook jou oogjes vol van Minne-vier?
 En jou zoet gelaat vol zwier:
 Ja jou hals, Blanker als
 Versche Room van Vaartjes Koeyen,
 Aan de Minne-vonkjes groeyen,
 En ik wier zo kwips en mals.

Hebbe jou mijn oogen als je zegt
 Door Min ontsteken lieve Knegt:
 Hebbe mijn jou oogen als je zegt:
 Zo gebrand, dat's zeker slegt!
 Ik zal jou, Van die rou,
 Met twee Woorde ligt genezen:
 Vryers my dog niet belezen;
 Zy houde 't aapje dog in d'mouw.

Jou gezicht stond altijd stuurs en straf
 Schikte ik na jouw, je schikte dwars:
 Jouw gezicht stond altijd stuurs en straf
 Schikte ik na jouw, je schikte dwars
 Ja je wijt, Vol van list,
 Al mijn Vryen zo t'ontlopen:
 Dat ik noyt jou Schort kon knopen:
 Of ik wier van jou betwist.

Of ik schoon tot Trouwe was gezind,
 Gy kond mijn tog niet behagen Vrind:
 Of ik schoon tot Trouwe was gezind,
 Kond gy mijn tog niet behagen Vrind:
 Want jou Haar, Door malkaar,
 Heel verward in een gewosse:

't Lijkt een Nest vol jonge Mosse:
Niet gekamt in zeven Jaar.

Zegt mijn tog mijn zoete Engelin:
Isser dan geen hoop van Weder-min!
Zegt mijn dog mijn zoete Engelin,
Isser dan geen Weder-min:
Zo denkt vry, Morzige Pry,
Datje van mijn droevig klagen:
Ons heele Dorp nog zult zien wagen,
Tot je mijn eens gunstig zy.

't Heele Lijf dat is van top tot teen;
Als een Haagze Ojevaar besneen:
't Heele Lijf dat is van top tot teen;
Als een Ojevaar besneen:
Het Ligchaam lank, Smal en rank,
Met twee Kuytelooze Bienen:
Daar kan geen Kind in 't Dorp jou ziene
Of 't word voor je Wezen bank.

Loop met Almenakke op beter tijd:
Ligt krijgt gy nog hier of daar een Meyd
Loop met Almenakke op beter-tijd:
Ligt krijgt gy nog wel een Meyd:
Weetje hoe, Dat ik doe,
Ik houw het met de spreuk van Otje:
Daar is zelde zo een scheef Potje:
Of daar past een dekzel toe.

Loop jouw spijtig Varken als je bent,
Die opregte Vryers hoond en schend:
Loop jouw spijtig Varken als je bent
'k Hebje noyt zo kwaad gekend:
Maar je zal, Mede al,
U te laat hier van beklagen:
Want men ziet het alle dagen:
Hoogmoed die komt voor den val.

Een nieuw Lied, van een Huysman en zijn Dogter.

Stem: Als 't begint.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy het Meysje in 't eerste Jeer?
 Een Koe,
 En 't vale Hennenje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy het Meysje in 't tweede Jeer?
 Twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennenje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy het Meysje in 't derde Jeer?
 Drie Ros, twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennenje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy het Meysje in 't vierde Jeer,
 Vier Zwanen met een Zwijn, drie Ros,
 Twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennenje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy het Meysje in 't vijfde Jeer,
 Vijf Vogelen met een Vink, Vier Zwanen met een Zwijn, drie Ros,
 Twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennenje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy het Meysje in 't zeste Jeer,
 Zes Hoenderen, vijf Vogelen met een Vink,
 Vier

Zwanen met een Zwijn, Drie Ros,
 Twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennetje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven
 Wat gaf hy het Meysje in 't zevende Jeer,
 Zeve Paarden waare sijn,
 Zes Hoenderen, vijf Vogelen met een Vink,
 Vier Zwanen met een Zwijn,
 Drie Ros, twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennetje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy het Meysje in 't agtste Jeer,
 Agt lege Wagens,
 Zy waren onbeladen,
 Zeve Paarden waren sijn,
 Zes Hoenderen, vijf Vogelen met een Vink,
 Vier Zwanen met een Zwijn,
 Drie Ros,
 Twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennetje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gafhy het Meysje in 't negende Jeer,
 Negen Steene Kerken,
 Ze hadden geene Deure,
 Agt lege Wagens,
 Ze waren onbeladen,
 Zeve Paarde waren sijn,
 Zes Hoenderen, vijf Vogelen met een Vink,
 Vier Zwanen met een Zwijn, drie Ros,
 Twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennetje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy het Meysje in 't tiende Jeer,
 Tien zwarte Nonnen,
 Die in de Kerk zongen,
 Negen Steene Kerke, ze hadden geene Deure,
 Agt lege Wagens ze waren onbeladen,
 Zeve Paarden waren sijn,
 Zes Hoenderen, vijf Vogelen met een Vink,
 Vier Zwane met een Zwijn,
 Drie Ros,
 Twee Kalvere met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennetje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy het Meysje in 't elfde Jeer,
 Elf vette Papen

Die zoude by haar slapen,
Tien zwarte Non

nen,
 Die in de Kerk zongen,
 Negen Steene Kerke, ze hadde geene Deure,
 Agt lege Wagens ze waren onbeladen,
 Zeve Paarde ware sijn,
 Zes Hoendere, Vijf Vogelen met een Vink,
 Vier Zwanen met een Zwijn,
 Drie Ros,
 Twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennetje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Daar zou 'er een Boer zijn Dogter uyt geven,
 Wat gaf hy 't Meysje in 't tweelfde Jeer?
 Tweelf Lands-knegten
 Die deden niet dan vegten,
 Elf vette Papen
 Die zoude by haar slapen,
 Tien zwarte Nonnen,
 Die in de Kerk zonge,
 Negen Steene Kerke ze hadden geene Deur,
 Agt lege Wagens, ze waren onbeladen,
 Zeve Paarde waren sijn,
 Zes Hoenderen, Vijf Vogelen met een Vink,
 Vier Zwanen met een Zwijn,
 Drie Ros,
 Twee Kalveren met een Os,
 Een Koe,
 En 't vale Hennetje,
 Dat vloog het Meysje toe.

Een Zamenspraak tussen een Herder en Herderin.

Voys: Berges je languis.

Ik zugt om u Godin,
 En ik roep uyt puure Min,
 Ach wild mijn droeve oogen, Komen dragen,
 Alderliefste Herderin,
 Onder dees Groene Linden,
 Ik zoeke daar ik plag,
 U te vinden in den Nagt,

Daar gy mijn Beminden, Hoorde mijn klagt;
 In de Nagt, In de Nagt, In de Nagt,
 Daar gy mijn Beminden, Hoorde mijn klagt.

Hoor ik mijn Herder niet,
 Die daar klaagt zijn zwaar verdriet,
 Om dat ik niet ben gekomen, By dees Boomen
 Meynd hy dat men van hem vlied,
 Neen ik zal hem gaan verblijden,
 Want zijn trouwheyd staat mijn aan;
 En ter zijden, en ter zijden, zoetjes gaan,
 Om dat ik al zijn lijden, Teffens doe vergaan,
 Zoetjes gaan, zoetjes gaan, zoetjes gaan
 Op dat ik al zijn lijden, Teffens doe vergaan.

Ach zegt my God-Jupijn,
 Maar mijn Herderin mag zijn,
 Zy plagt op 't Veld voor dezen, Hier te wezen,
 In de klaare Mane-schijn,
 Eer Aurora was aan 't Dagen,
 Was mijn Liefste op de been,
 Ach wat plagen, ach wat plagen, vol geweën,
 Vind ik my heel verslagen, Op dit Veld alleen,
 Vol geweën, vol geweën, vol geweën,
 Vind ik my heel verslagen, Op dit Veld alleen.

Ik zal hem spreken aan,
 En mijn Trouw hem doen verstaan,
 Op dat zijn Hert niet scheuren, Doorhet treuren,
 Als Piramus heeft gedaan,
 Ach Herder uytverkooren,
 Ik zie dat gy droevig zijt:
 Die te vooren, die te vooren, waar verblijd;
 Als gy my had gezworen, Uwe trouw altijd,
 Waard verblijd, waard verblijd, waard verblijd,
 Als gy my had gezworen, Uwe trouw altijd.

Waar zijt gy schoone Zon,
 Die mijn Hert verligten kon,
 Ik dogt of een Leeuwinne, Uw Godinne,

Had verscheurd ontrent dees Bron;
 Ach ik grijp u in mijn Ermen,
 Daar ik nu met liefde zal,
 U beschermen, u beschermen, schoone Maan,
 Door u is al mijn kermen, En mijn smert gedaan,
 Schoone Maan, schoone Maan, schoone Maan,
 Door u is al mijn kermen, En mijn smert gedaan.

Mamaatje-lief.

Mamaatje-lief laat Kaatje,
 Mamaatje-lief laat Kaatje,
 Na den Doctoer gaan,
 Ga Ka ga voort,
 Want ik heb alle Daag de dierendagze Koorts,
 Gau, Ka, gau, gau,
Un peu de lo de Laperie,
 Mama-lief ik verflau.
Zoom Doitor doi Doctoribus,
En nostram en Nostram,
Restram Maltran Marquest,
Tuam, som Doctor Floor,
Parpenar, en Laborem Apoteker en Doctor,
som Doctor Floor Madam vous, & mals par tous le Corp.
Monsieur Doctor je mangè,
La en sa je suis,
Je suis Malade & je mal à Coeur,
 De peyn aan 't Hert,
 Die voel ik dat hoe langer en hoe grooter werd,
 En ik word heel zwak,
 Mijn Pols die slaat tik, tik, tik, tik, tik.

Primo, Primo, Primo, Primo, Purgarem,
Clistery sin donarem, Suite senorem,
De toom ik zal dezen,
Ik Stramida en Propita, Probatum es Probatum, tom, tom, tom, Probatum es.

*Een Hengelaars-Lied.**Voys: Waar mag mijn Herdertje wezen.*

s'Morgens vroeg al in het kriecken,
 Vloog 'er een Zwalutje op zijn wicken,
 Ontrent en by mijn heen,
 Tot Vissen ging ik mijn bereen:
 Zo teeg ik ras uyt,
 Met de Hengel-roe in de Schuyt,
 En hebme gesteld,
 Neder in het Veld;
 Dog ik ving niet,
 Dat was mijn verdriet.

Om mijn zinnen wat te bedaren,
 Ben ik al agter een Bosje gevaren,
 Daar ik 'er wat lag en sloop,
 Hoorden ik dat 'er een Meysje riep,
 Hengelaar vangt gy wat
 Ik sprong op wel wie is dat,
 Riep ik terstond
 Toen sprak zy heel pront,
 Hey hoe legje zo af-gemat.

Om dat ik geen Hoek kan krijgen,
 En zeyd'ze ik bid jou wild dat zwijgen,
 Zet u by mijn neer
 Want het is het braafste Weer,
 Het heete Zonnetje breekt,
 Het Windje na 't Zuyden trekt,
 Gewenste Dag,
 Gy nu niet en mag,
 Daarom heb ik u gewekt.

Straks nam ik mijn Angel-roetjen,
 En kwam by haar Zuyker-zoetje,
 En zey wijsd' my een plaats,
 En wy wierde toe beste maats,
 Doen sprakze met Woordjes schuw,
 Weg weg ik gek met uw,
 Ik boerte slegts wat,
 Wel je agt gy dat,
 Ik ben gemeenlijk tog zo nu.

Wel zeyd' ik dat lijkt wel scheeren,
 Ik geloof dat ik je dat zal verleeren,
 Doen bloos zy kwanzuys,
 En riep ach! ach! laat mijn kuys,
 Ik verstond wel aan haar reen,
 Waar datze straks wou heen,
 Ik vraagden haar dra,
 Zy zey Neen of Ja,
 Maar zy heeft 't stil-zwijgens geleen.

Na 't stoeyen hiet en warmpjes,
 Namze mijn in haar Armpjes,
 Ik gaf haar een zoen,
 Stoutertje gy moet 't niet doen,
 Of gy raakt in de Hel,
 Ja zeyd' ik verstaje wel,
 Wat dat gy meend,
 Wy zijn vereend,
 Als gy begeert ik straks weer zel.

Geef mijn hier op een kusje
 Zayzy, en bruykt vry weer u lusje,
 Gelijk wy terstond,
 Dede zoetjes Mond aan Mond,
 Strak heb ik op haar beschayd,
 Weer fraytjes aangelayd,
 Een flaute zy kreeg,
 Waar door zy neer zeeg
 Ja haar oogjes stonde verdrayd.

Ik zonder lang te lijmen,
 Riep ach! ach! mijn Lief is aan 't zwijmen,
 En voort neerwaars klam,
 Tot ik een hand vol Water nam,
 En sprengdent in haar gezigt,
 Dat heeft der voort verligt,
 Doe sprak dees Schoon,
 Ie zou me wel doon,
 Wat hebje dog nu verrigt.

Voort nam ik dat zieke Bruydje,
 Zetteze agter in mijn Schuytje,
 En voer dit zoet Lam,
 Tot ik aan 't groote Loop-veld kwam,
 Doen sprakze met stemmige reen,
 Ik moet na Amsterveen
 Daarom laat my gaan,
 Zeer garen gedaan
 Zay ik, en lietze kuy'ren heen.

De klagende Minnaar, over de wreedheyd van zijn Silvia.

Op een aangename Voys.

Och Silvia mijn overschoon Godin,
 Gy zijt de geene die ik 'er bemin,
 Want op u Schoonheyd speeld mijn zinne Dag en Nagt,
 En oock mijn Herderin;
 Ey toond my eens Weder-min,
 Eer dat ik versmagt: Eer dat ik versmagt.

Wat voor Monsieur hoor ik al in de Nagt,
 Al voor mijn Deurke met zulk een geklag,
 Zagt, zagt gaat vry, vertrekt en laat my in rust,
 Gaat na een ander Maagd,
 Die uw beter behaagt,
 En u Vonken blust: En u Vonken blust.
 Och schoonder Maagd,
 Och! och! mijn waarde pand;
 Gy zijt de Paerel van geheel ons Land,
 Want op u Schoonheyd speeld mijn zinne Dag en Nagt,
 En och mijn Herderin,
 Ey doet my eens weder-min,
 Eer dat ik versmagt: Eer dat ik versmagt:
 Zus zus Minnaar en prijst my niet zo zeer,
 Want al uw gevly en overgroot misbeer,
 Daar gy uwe schoond teyd nu mede verslijt,
 Is maar om de Blom,
 Van mijn fiere Magetdom,
 Daar gy mijn om vrijd: Daar gy my om vrijd.
 Hoe kan een ongelukkige Minnaars-hert,
 Zeg klijne Cupido sterven door Minne-smert,
 Komt dan kleyne Cupido;
 Groot-vader van de Min,
 Doorschiet mijn Jonk-hert,
 En geneest zo mijn smert,
 Van mijn Engelin: Van mijn Engelin.

Rouw-klagt, van een welbekende Boer alhier uyt deze Stad, die tot zijn leedwezen aan een Haagze Juffrouw is getrouwt.

Voys: *Van de Quezel.*

Ionkmans wild hooren,
 Neemt agt op mijn verdriet,
 Ik ben geschoren,
 Maar niemand

weet het niet,
 Met een Juffrouw van den Haag
 't Is een verdoemde plaag,
 Ik ben vol duyzend vrezén,
 Waar ik mijn keer of wend!
 Met mijn uytgelezen.

Ik kwam bekijken,
 Het Hof al van Holland,
 Zeer magtig rijken,
 Dat was geheel pleyzant,
 Ik zag veel Juffers gaan,
 Ik sprak de mijnen aan:
 Mijn Zoetertje geprezen,
 Waar wild gy zo na toe?
 Mijn uytgelezen.

Het scheen een Pronkje,
 Een Hemelze-godin,
 Ik kreeg een lonkje,
 Dat was wel na mijn zin:
 Zy was fraay opgezet,
 Een kuyfje wonder net,
 Het Hayr gepoejerd mede,
 Een koortjen om den hals,
 Curieus van Leden.

Een Blaauwe Tabbert,
 Twee Borsjes wit en blank?
 Scheenen bezabbert,
 Rondom bezet met Band,
 Een Juweel met Steentjes fier,
 Hing op het Hart toe schier,
 Het was een Engels Wezen,
 Wie datter maar aan zag,
 Zy wierd geprezen.

Ik als op-genomen,
 Van Liefden op mijn Lief,
 Ik was vol schromen,
 Zy hiet mijn Hondje-dief,
 Ik Trouwde met mijn Vrouw,
 Waardoor ik kwam in rouw?
 Advocaat meende ik te wezen,
 Ten minsten Procureur;
 Door mijn Lief geprezen.

Ik dagt gants bloemen,
 't Fortuyn dat diend mijn schoon,
 Nu mag ik roeme,
 Een Paerel aan mijn Kroon,
 Van een Boer word ik een Heer,
 Al met mijn Juffrouw teer,
 Het scheen de deugd te wezen,
 't Was een valsche Vuylin:
 Zy dee mijn vrezén.

't Was pas drie Dagen,
 Dat wy waren Getrouwt?
 Toen kwamen vragen,
 De Schuldenaars onthoud,
 Haar Kleeren na begeer,

Die most zy geven weer;
Daar zat Monsieur Boer t'pronken,
Al met zijn lieve Vrouw,
Nog zat en dronken.

Ik begon te razen,
 En zey Vervloekte Hoer
 Al met verbazen,
 Zy zey hou smoel toe Boer,
 Ik kreeg een klap of twee,
 Ik was niet wel te vree,
 Zy was als de Vis-wijven,
 Zy krabbe en zy beet;
 Kost lustig kijven.

Ik moet gaan werken,
 Alle dagen in het Veld
 Al om dat Verke,
 Te brengen lustig Geld,
 Zy zuyp Koffy en Thee,
 En Brandemoris mee,
 Nog durf ik niet spreken,
 Of dreygtm' op staande voet,
 Den Hals te breken.

Mijn Zwagers moeten,
 Komen alle daag in Huys,
 En moet ik groeten,
 Denkt 't is voor mijn een kruys,
 En als ik dat haar verwijt,
 Zy krabbeld en zy bijt,
 En ziet gelijk de drommel,
 Ik heb geen rust in 't Huys,
 Door al 't gestommel.

Geen half-jaar geleden,
 Mijn Vrouw kwam in de Kraam,
 Ik moest op heden
 Daar voor de Vader staan,
 Duyzend Gulden was ik kwijt,
 Het is voor mijn een spijt,
 de Hoorens moet ik dragen
 Een yder roept koekoek,
 't Is te beklagen.

Oorlof gy Boertjes,
 Of Jonkmans wie gy zijt
 Wagt u van Hoertjes,
 Zo word gy niet verleyd
 Ik ben in lijden ziet,
 En zit in groot verdriet
 De Juffer moet ik houwen,
 Het Hoere-kindje mee,
 Wild nimmer Trouwen.

De vrolyke Minnaar, pryzende de schoonheyd van zijn Lief.

Op een Nieuwe Voys.

Ach Schoone Maget die mijn Hert,
 En Ingewand doet blaaken:

Ach mogt ik heelen mijne smert:
Door uwen Mond te raken,
Dan wierd ik gezond;
Door hulp van uw Mond,
En uw incornate Kaken.

Hoe mals puyld u Boezem uyt,
 Van geylheyd overladen,
 Wat slaat uw Keeltje een zoet geluyd
 Dat weergalmt door de Bladen:
 En u zuyker-zoet
 Dat als Nectar voet:
 Kan onze luk verzaden.

Uw blonde Hayr-lok zwierd langs 't Hoofd,
 Die de Ooste-wind doet spelen,
 Uw glans die 't Zonne-licht verdooft
 En of gy mee wou deelen:
 Uw Rooze-kleur:
 En uw zoete geur:
 Die 't Hert en Ziel komt streelen.

Hier op zo vat ik uwen hals:
 En vlegt daar om mijn Ermen:
 En drukt mijn op u Boezem mals:
 Die mijn staag zullen wermen,
 Maakt u Boezem bloot:
 Geeft ten best uw Schoot;
 En wild mijn dog ontfermen.

Ik zal u leggen naar mijn zin:
 En al uw Leden voelen
 En als ik raak uw kloofjen in,
 Zult gy van vreugd krioelen,
 Drukt u digt dan,
 Aan de mijne an,
 En wild gestadig woelen.

***Een aardig Trouw-geval, van een welbekende Jonkman en Jonge
 Dogter.***

Voys: Vrienden wild dit Lied aanhooren.

Tyter aanhoord mijn droeve klagen,
 Van al het geen ik moet verdragen,
 In den Huwelijken-staat,
 Van een Wijf zeer boos en kwaat:
 Dat staat nu in het regt beschreven,
 Dat al het geen zy heeft bedreven,
 Zint dat ik haar gaf mijn trouw,
 Ik meen ik had een Rijke Vrouw

Een Engels Kuyfje twee Pedanten,
 Eenen Ring met Diamanten,
 Een paar Pikleer-schoenen net,
 Droeg mijn Juffrouw Elizabeth;
 Drie, of vierderhande Kleeren:
 Wie wou zo geen Juffrouw eeren,
 Van alles had Elizabeth,
 Daar kreeg zy mijn mee in het net.

Een Paveljoen met agt Gordijnen,
 Spaanze Stoelen twee Dozijnen,
 Tin en Koper niet te min,
 Boven al had die Goddin,
 Maar het lee pas drie, vier Weeken
 Mijn Hert scheen van rouw te breken
 Al het Huysraad was gehuurd,
 Wierd terstond weer t' Huys gestuurd.

De Bedverkoper zonder falen,
 Kwam terstond liet Bed weer halen,
 Met de Timmerman zeer koen,
 Taste na het Paveljoen
 De Tinnegieter na behooren,
 Yder dee daar zijn devooren,
 Denkt hoe dat ik was ontsteld,
 Yder een kwam om zijn Geld.

Nog twee Hemde boven-krage,
 De kleermaker die kwam vrage,
 Om het Geld al van zijnen naat,
 de Schoenmaker liep op Straat:
 Indienje mijn niet wil betalen,
 Ik zal het van jou Huyd of halen,
 Of jouw lief is of berouwt,
 Met de Schuld ben je Getrouwt.

Ik had nog twintig Pond aan Schyven
 Ik dogt zo een Heer te blyven,
 Ik lietze by mijn Broeder gaan,
 Die heeft haar terstond voldaan.

Maar toe ik yder had gegeven,
 Kwam 'k by haar met schudd' en beven,
 Het overschot bleef voor my,
 Een Schelling gelooft het vry.

Om het regt bescheyd te weeten,
 Mostik nog minnelijk spreken,
 Woorden alzo zuyker-zoet,
 Wel en hebje dan geen Goed,
 Daar je ging zo uyt-gelezen,
 Boven yder een geprezen,
 Ja geagt van Jonk en Oud,
 Toe sprak zy met Woorden stout.

Jonkman, je moet dat niet beklagen
 Bedrog ziet men alle dagen
 Yder doet al wat hy kan,
 Om te krijgen eenen Man,
 Ja met liegen en bedriegen,
 Zoeken zy hen in slaap te wiegen,
 Of jou leet is of berouw,
 Al evenwel ben ik jou Vrouw.

Lof van de jassen. Of de zogenaamde Palt-rokken.

Voys: *Van Liereboela.*

Luysterd in het generaal,
 Na het geen ik u verhaal,
 Hoe verscheyde kale Heeren:
 Gaan spanzeeren door de Stad,
 Met ouwe gescheurde Kleeren;
 Dog een Jas bedekt haar gat.

Jacob, Pieter, Hillebrand,
 Willem, Gerard, Ferdinand,
 Jan en Hijn, en nog veel Snaken
 Lopen na de Sneyer toe,
 Om een Jas te laten maken,
 De een moet fijn zijn, de aar boe boe.

Is uw Zondags-pak gescheurd;
 Daarom tog in 't minst niet treurd,
 Koop een Jas die zal 't bedekken,
 Dat gy een Baron gelijkt,
 Als gy dan by Straat gaat trekken,
 'k Wed dat menig u bekijkt.

En zal denken dat's een Held,
 Die heeft Duyzende aan Geld;
 Dog geen Duyt om Huy te koopen
 En leyd honger en gebrek;
 evenwel zo gaan zy loopen
 Met een Jas, by Straat, als gek.

Een Boekbindertjes-gezel,
 Die gaat maar met een Menel;
 Eenen Jas mag het niet heeten,
 Want daar zijn geen Knopen aan,
 Nogtans dekt het Luys en Neeten:
 Daar hy stijf mee is belaan.

Hy tredt nogtans als een Heer;
 Maar het is een slegte eer,
 Als men zegt, mijn goede Vrienden,
 Kijk van boven is het bond,
 Maar van onder zult gy vinden,
 Niet als vuyligheyd en strond.

Daar komt een Comptoir-knecht aan,
 Kijk die grootze Gek eens gaan,
 Met een Jas met Ezels-ooren,
 Ziet hoe dat dat Gekje bluft;
 Bey zijn Handen zijn verlooren:
 En zijn in de Jas verzuft.

Ziet een Wijnverlaters kwant,
 Die treed mee heel Figelant,
 Want hy heeft een Jas gekregen,
 Van den een Heer of den aar,
 Daar treed hy mee langs de Wegen,
 Of 't een Schoorsteen-veger waar.

Julfes Fijnbaard draagt een Jas,
 Want hy komt hem wel te pas,
 Om zijn kale gat te dekken,
 Anders liep hy naakt en bloot:
 Wild maar al een Jas aan trekken,
 Het bedekt u in de nood.

Boeren, Stee-luy, Schot en Waal
 Al is uwen Rok wat kaal,
 Wild na de Nieuw-markt gaan stappen,
 Koopt een Jas voor een kleyn Geld;
 Al sting hy heel stijf van lappen
 Gy word voor een Heer geteld.

Draagt nu Jassen naar uw zin,
 'k Heb 'er geen behagen in;
 'k Houw veel meer van het Troef-aasje
 Als ik 't Spel van Bruydjen speel,
 Dat ik by geval een Glaasje
 Dan mag gieten in mijn keel.

Die nu met geen Jas braveerd,
 Word in 't minste niet ge-eerd,
 Want het is nu heel de Moden,
 Daarom zeg ik tot besluit,
 Draagt een Jas, eer 't word verboden.
 't Jasse-dragers Lied is uyt.

Lof der Jassen. Geen dragt, zo hoog ten toppunt streeft, Als 't nut, dat ons de Jassen geeft.

Stem: Hoord hoe aardig dat ik voer.

Vivat in den hoogsten graad,
Al de geen die Jassen dragen,
Jassen past een Man van staat,
Yder heeft daar in behagen:
Jassen geeft een groot gemak
En het spaard een Zondags-pak.

Hef in top van Eer dien Held,
Die de Jas eerst heeft gaan maken,
Jassen staan hagendeveld,
Het is van Sergie, Grijn of Laken,
't Geeft gemak, het geeft pleyzier,
't Is goe dragt en 't Lands-manier.

Rege-buyen, Hagel, Wind:
Waar men gaat in Stad of buyten,
Stof en Drek als men bevind:
Al kan 't op een Jas af stuyten:
Noyt bragt een meer nut in 't Land,
Als hy die de Jassen vand;

Het moet wis zijn een schrale Gast:
Die dus durft op Jasse smalen;
Of 't moet zijn dat 't hem niet past:
Om dat hy 't niet kan betalen,
Want indien hy Platen had,
Trok hy wis een Jas aan 't gat.

Daarom als ik 't zeggen zal,
 Jassen past een Man met eeren,
 Want een Jas bedekt het al:
 Maar die met gescheurde Kleeren
 Heeft Menel nog Jas te baat
 Dunkt my dat 'er slegt mee staat.

't Is een Gek in Folio,
 Die zijn Plunje draagt vol scheuren,
 En smaald op de Jassen zo,
 Waard gedost met ouwe Leuren:
 Wijl de Jassen abundant,
 Dekken de eerste van ons Land.

Stoor u daar in 't minst niet aan,
 Handelaars van Liber-pater,
 Wat zoo'n lomp al durft bestaan,
 Geef geen agt op deze Prater,
 Want 't moet zijn een forze Vent,
 Die u, en u Jassen schend.

Lievelingen van Merkuur,
 Die boven Y, en Amstel bloeyen,
 Een warme Jas om u Postuur,
 Doet Handen en Voeten gloeyen;
 Want geen, als die 't Geld ontbreekt,
 Kwaliijk van de Jassen spreekt.

't Diend dan smaalter tot besluit;
 Niet in staat een Jas te koopen,
 Dat gy scheyd met smalen uyt,
 Eer men u het vel gaat stroopen:
 Loop gy met 't gescheurde Pak,
 'k Hou een Jas voor mijn gemak.

Daarom raad ik u zo koen,
 Wild niet meer met Jassen foppen;
 Een Jas voegt luyden van fatzoen;
 Bedelaars gescheurde Noppen,
 Wijl u 't eerste niet bekoord,
 Hou u dan aan 't tweede soort.

Hou dog op gy Straats-Poeëet,
 Op der Jassen deugd te smalen,
 't Is dat gy niet beter weet,
 Niets kan by de Jassen halen,
 Wijl de Faam met schel geluyt
 Bromt de roem der Jassen uyt.

Vrijsters-klagt, over het verlaten van haar Minnaar.

Op de Wijs: Jager waar gaat gy aan 't Jagen.

Waar zal ik mijn klagt volenden
 Ben ik niet mijn Liefje kwijt,
 Waar ik mijn keer ofte wenden,
 Is het voor mijn niet een spijt?
 Nu zo heeft hy my verlaten,
 En nu zit ik in 't geweën,
 Wat voor vreugd kan mijn vermaken;
 Ach mocht ik hem nog eens zien.

Ach! ach was ik noyt gebooren;
 Dan zo had ik noyt geen pijn,
 Al mijn vreugde is verlooren:
 Ach waar mag mijn Minnaar zijn?
 Nu dat ik hem heb gegeven
 Mijne teere Maagde-schoot,
 Maar nu is hy weg gebleven,
 En hy laat mijn in den nood.

Zijn liste-tong ging my verlyen,
 En daar toe zijn liefalligheyd,
 En zijn bidden, smeeken, vlyen,
 Dat heeft my wel haast verleyd,
 En daar toe zijn schoone Woorden,
 Die hy my te vooren ley,

Gingen my mijn Hert bekooren,
Nu ben ik mijn Maagdom kwijt.

Hy heeft mu beloofd te Trouwen,
En dat ook in eerbaarheid,
'k Hoop het zal hem nog wel rouwe,
Ach en waar ik noyt gevrijd,
Maar 'k geloof kwa-klappers tongen
Hebben hem van my verleyd,
Ach waar toe ben ik gedrongen!
Is het voor my niet een spijt.

O felle Dood wild my doorschieten?
Met een snelle Pijl en Boog,
Mogt ik van uw wraak genieten,
Dat het door mijn Hertje vloog:
Dan waar ik uyt pijn en smerten,
Uyt dit droevig Aardsche-dal,
Daarom wild my nu verpletten,
'k Hoop hy my verlossen zal.

Jonkman.

Wie hoor ik zo droevig sagen?
Wat hoor ik daar voor gekrielt,
d'Conciantie komt my knagen,
My dunkt 't is mijn tweede Ziel:
Ach waar toe ben ik gedwongen,
Dat ik haar verlaten zou,
Ik vervloek kwa-klappers Tongen,
Die my daar toe raden wou.

Kom mijn Lief mijn Uytverkooren,
Kom mijn over tweede Ziel:
't Wenste noyt te zijn gebooren,
Is het niet een dwaze siel,
Dat ik u had laten varen,
't Was de valsche Tongen min,
Laat ons in den Egt vergaren,
En gaan maken een begin.

Register.

Als ik aanzie de heldere stralen.	5
Als ik aanzie de heldere stralen.	6
Ach Moeder laat my.	34
Ach waar ben ik eylaas.	70
Ach schoone Maget die mijn Hert.	85
Cupido, Venus dartel Wigje.	49
Dats wie wil hooren zingen.	23
Dats wie wil wel onthouwe.	29
Daar zou 'er een Boer zijn &c.	76
Ey luysterd na dit Lied.	37
Geef een Aalmoes voor een Blinde.	52
Goeje Vrinden dat gaat je veur.	69
Hoord toe Vrinden blijft wat staan.	42
Hey den Bras!	65
'k Hoor al weer de Trommel roeren.	67
Ik ging lest voor het dagen.	20
Ik ging mijn onlangs vermeyden.	44
Ik ging mijn lest vermeyden.	46
Ik hou het met de Wijn.	50
Ik hou het met de Trouw.	51
Is 'er oyt vreugde.	57
Ik zugt om u Godin.	78
Jonkmans wild hooren.	83
Kniertje, zoete Maysje.	25
Komt hier Heeren en Damen.	54

Komt hier by Bachus Knegten.	63
Kan het Drinken u behagen.	64
Lieve vrienden blijft wat staan.	10
Lieve vrienden blijft wat staan.	40
Liefste Klaartje alderzoetste Meyd.	73
Luysterd in het generaal.	88
Moeder-lief en ik wil Paren.	3
Mijn Hart is al verzeyd.	47
Mamaatje-lief laat Kaatje.	80
Nadien Trijntjes Kaakjes bloozen.	60
O Schoone tijd van aangename Dagen.	12
Onlangs ging ik eens na buyten.	18
Och Silvia mijn overschoon Godin.	82
Siet de Zomer die komt weer.	8
Smorgens vroeg al in het kriecken.	81
Tyter aanhoord mijn droeve &c.	86
Vrienden staat een weynig by.	31
Vivat in den hoogsten graad.	91
Wel wat word men nu gewaar.	14
Wie wil hooren zingen.	15
Wijl Aurora nu spreyd haar Nekter &c.	16
Wat baat het u te zijn gesproten.	58
Wat baat u leggen by een ander.	59
Wijn en Bier, ô plyzier!	62
Wie wil 'er met mijn.	68
Waar zal ik mijn klagt volenden.	93

Eynde van 't Register.